

சிலுவையின் பாதத்தில் முப்பது நாட்கள்

இந்திய கிறிஸ்துவின் சபை

அறிமுகம்

இவை “சிலுவையின் பாதத்தில் முப்பது நாட்கள்” என்ற புத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதிகள் தாமஸ் மற்றும் ஷீலாஜோன்ஸால் தொகுக்கப்பட்டது.

“சிலுவையைப்பற்றிய உபதேசம் கெட்டுப்போகிறவர்களுக்குப் பைத்தியமாயிருக்கிறது, இரட்சிக்கப்படுகிற நமக்கோ அது தேவபெலனாயிருக்கிறது.” (1 கொரிந்தியர் 1:18).

இருபது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு தேவன் எவரும் எதிர்பார்க்காததை செய்யாததைச் செய்தார். அவர் குழந்தையாக வந்து சிலுவையில் இறந்தார். அது நம்புவதற்கு கடினமானது. இயேசுவுக்கு நெருக்கமானவர்களுக்கு இது கடினமாக இருந்தது. பலருக்கு இது முற்றிலும் முட்டாள்தனமாக இருந்தது. ஆனால் நம்புபவர்களுக்கும், நெருக்கமாகப் பார்த்தவர்களுக்கும் மற்றும் நம்புவதற்கு நல்ல காரணம் இருப்பதாக முடிவு செய்தவர்களுக்கும் இது ஜீவனுள்ள தேவனிடமிருந்து இதுவரை பெற்ற மிக சக்திவாய்ந்த வெளிப்பாட்டைக் காட்டிலும் குறைவானது அல்ல என்று புரியும்.

இங்கு இருக்கும் மர்மங்களை யாராலும் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது, ஆனால் நாம் எவ்வளவு நெருக்கமாக இருக்க முடியுமோ அவ்வளவு சிறப்பாக இருப்போம். இந்த நிகழ்வைப் பற்றி முப்பது நாட்களைச் சிந்திப்பதே இங்கு நாம் செய்ய முன்வந்துள்ளது, தேவனின் உதவியால், நாம் அதைச் சிறப்பாகச் செய்தால், இந்த முப்பது நாட்களும் தேவனுடைய வல்லமையை பாராட்டும் நிகழ்வாக, இது வாழ்நாள் முழுவதும் ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்துடன் வாழ வழிவகுக்கும்.

சிலுவை என்பது இன்னும் ஏன் தேவனின் ஞானமாகவும் வல்லமையாகவும் இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள இங்கே பகிர்த்துகொள்ளப்பட்டவை உங்களுக்கும் உதவும்.

உள்ளடக்கங்கள்

1. நிபந்தனையற்ற அன்பு : நாம் இன்னும் பாவிகளாக இருக்கும் போது
2. பாவத்தை வெறுப்பது: வலியை உணருங்கள்
3. கிறிஸ்துவின் இரத்தம்: இது தொடர்ந்து சுத்தம் செய்கிறது
4. மன்னிப்பு: மன்னிக்கும் சுதந்திரம்
5. ஞானஸ்நானம்: மீண்டும் எதிர்காலத்திற்கு
6. ஆண்டவரின் இராப்போஜனம்: எப்போதும் நினைவிலிருப்பது
7. ஞானம்: தேவனுடைய ஞானம் மற்றும் சக்தி
8. தற்பெருமை: பலன் பெறுவது யார்?
9. சரணடைதல்: மரணம் மூலம் வாழ்க்கை
10. சுய மறுப்பு: வருத்தம் இல்லாமல் மறுப்பு
11. தாழ்மை: தாழ்மையின் உயரம்
12. வாழ்க்கை முறை: ஒவ்வொரு நாளும்
13. தியாகம்: பார்வையாளர்கள் அல்லது தியாகங்கள்?
14. பாடுகள்: பிரச்சனையா அல்லது சாத்தியமா?
15. சேவை செய்தல்: ராஜா ஒரு வேலைக்காரனாக இருந்தால்
16. சேவை செய்தல்: சேவை செய்வதில் உள்ள ஆச்சரியம்
17. உறுதியான தீர்மானம்: இதன் மூலம் அதைக் காண்பது
18. துன்பப்படுதல்: தவறான சிகிச்சை ஆனால் துன்பம் அல்ல
19. உழைக்கும் உலகில்: நீடித்த தாக்கம்
20. குடும்பத்தில்: பெரியவர்களுக்கு மட்டும் அல்ல
21. தேவனுடைய குணாதிசயம்: சிறந்ததைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை
22. விசுவாசம்: சோதனையில் நம்பிக்கை
23. இழந்ததை நேசித்தல்: கீழே வராதே!
24. மேற்கொண்டு வருதல்: அட்டவணைகளைத் திருப்புதல்
25. ஜெபம்: ஜெபம் மற்றும் நோக்கம்
26. மன அழுத்தத்தைக் கையாளுதல்: நான் தனியாக இல்லை
27. உயிர்த்தெழுதல்: ஒருபோதும் மறக்க வேண்டாம்
28. மகிழ்ச்சி: மகிழ்ச்சியால் ஆச்சரியப்படவில்லை
29. ஒப்புரவாகுதல்: ஒப்புரவாகுதலுடன் நுகரப்படுவது
30. ஒற்றுமை: சமதளம் - ஒன்றுபட்ட இதயங்கள்

1.நிபந்தனையற்ற அன்பு – நாம் இன்னும் பாவிளாக இருக்கும் போது

ஆனால் தேவன் நம்மீது தனது அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார்: நாம் பாவிளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே, தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப்பண்ணுகிறார். ரோமர் 5: 8.

நாம் நேசிக்கப்படாதவர்கள் என்று தெரிந்தால் நம்மால் நன்றாக உணரமுடியாது. நாம் நேசிக்கப்படுகிறோமா என்று உறுதியாகத் தெரியாதபோது நம்மால் நன்றாக உணரமுடியாது. ஆனால், நாம் நேசிக்கப்படுகிறோம் என்பதை நாம் முற்றிலும் அறிந்திருக்கும்போது, மற்றும் அதை நிரூபிக்கும் விதமாக இருக்கும்போது அது எந்த அளவு ஒரு வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

எவ்வாறாயினும், நம் தோற்றம் அல்லது பணம் அல்லது செயல்திறன் காரணமாக நாம் நேசிக்கப்படுகிறோம் என்று தெரிந்தால், அது அந்த நல்ல உணர்வுகளின் மேற்பரப்பிற்கு கீழே உள்ள பாதுகாப்பின்மை ஆகும். விபத்து, நோய், திவால்நிலை, பாவம், தவறு அல்லது தோல்வி ஆகியவை பிறருக்கு நம்மைப் பிடிக்கும் விஷயங்களைக் கொள்ளையடித்தால் அதை நாம் இழக்க நேரிடும் என்பது நமக்குத் தெரியும்.

நாம் சிலுவையின் பாதத்தில் நின்று தேவனின் அன்பைப் பார்க்கும்போது, அவருடைய அன்பு எவ்வளவு நம்பமுடியாத அளவிற்கு நிபந்தனையற்றது என்பதை நாம் காண்கிறோம். நாம் பாவிளாக இருந்தபோது—மோசமான வடிவத்தில்—தேவன் சிலுவையில் நம்மீது தம்முடைய அன்பை வெளிப்படுத்தினார். இவை எதுவும் பாவத்தின் மீது தேவன் மென்மையாக இருக்கிறார் என்று அர்த்தம் இல்லை. பாவத்தைக்குறித்து தேவனை விட கடுமையானவர்கள் யாரும் இல்லை - முற்றிலும் யாரும் இல்லை. இருப்பினும், இது ஒரு சாட்சி - கிறிஸ்துவின் அன்பின் அகலமும், நீளமும், ஆழமும், உயரமும் இன்னதென்று உணர்ந்து அகலமாகவும் நீண்டதாகவும் உயர்ந்ததாகவும் ஆழமாகவும் இருக்கிறது (எபேசியர் 3:18).

தேவன் இருக்கிறார் என்பதை சிலுவை நிறுவுகிறது; அவர் அன்பாகவே இருக்கிறார்; அவரது அன்பு நிபந்தனையற்றது. நம்மால் செய்யக்கூடிய அல்லது செய்யத் தவறிய எதுவும் அவர் நம்மை நேசிப்பதைத் தடுக்காது.

இன்று அது உங்களுக்கு எதை உணர்த்துகிறது?

நீங்கள் அவருடைய எதிரியாக இருந்தபோது தேவன் உங்களை நேசித்தார் என்றால், இப்போது நீங்கள் அவருடைய குழந்தையாக இருப்பதன் அர்த்தம் என்ன?

கடந்த ஆண்டு அவருக்கான உங்கள் பணி செழிப்பாக இருந்தபோது அவர் உங்களை நேசித்தார் என்றால், இப்போது நீங்கள் அந்த பயங்கரமான "ஆன்மீக வறட்சியை" உணர்கிறீர்கள் என்பதன் அர்த்தம் என்ன?

சிலுவையில் தேவனிடம் நான் கண்டதை நான் என் இதயத்திலும் மனதிலும் வைக்கிறேனா? தேவன் உங்களை நடத்தும் விதத்தில் நீங்கள் மற்றவர்களுடன் நடந்து கொள்கிறீர்களா? (1 யோவான் 4:11).

மேலும் வாசிக்க

சங்கீதம் 32; மத்தேயு 18: 23-35; லூக்கா 15:11-32; யோவான் 3: 16-18; எபேசியர் 2: 1-10

2. பாவத்தை வெறுப்பது - வலியை உணருங்கள்

நாம் பாவங்களுக்குச் செத்து, நீதிக்குப் பிழைத்திருக்கும்படிக்கு, அவர்தாமே தமது சரீரத்திலே நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையின்மேல் சுமந்தார்; அவருடைய தழும்புகளால் குணமாளீர்கள். 1 பேதுரு 2:24.

சிலுவைக்கு வரும்போது-வலியை உணருங்கள். சிலுவையின் மிக முக்கியமான உண்மைகளில் ஒன்று, பாவம்-என் பாவம் மற்றும் உங்கள் பாவம் - தேவனை காயப்படுத்துகிறது என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

நான் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன்பு நான் முற்றிலும் அறிந்திருக்க வேண்டிய மற்றும் உணர வேண்டிய உண்மை இதுதான், ஆனால் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் தொடர்ந்து மேலும் மேலும் உறுதியுடன் இருக்க வேண்டிய உண்மை இதுதான்.

கேள்வி: நீங்கள் எப்போதாவது ஒருவரை முழு மனதுடன் நேசித்தீர்களா, பின்னர் அவர்கள் உங்களை நேசிப்பதை நிறுத்திவிட்டீர்களா? வலி நினைவிருக்கிறதா? இப்போது, தேவனுடைய வலியை உணருங்கள்!

கேள்வி: யாராவது உங்களை உபயோகித்து உங்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறீர்களா? வலி நினைவிருக்கிறதா? இப்போது, தேவனுடைய வலியை உணருங்கள்!

கேள்வி: நீங்கள் எப்போதாவது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களா? மறக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களா? நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களா? காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களா? வலி நினைவிருக்கிறதா? இப்போது, தேவனுடைய வலியை உணருங்கள்!

கேள்வி: நீங்கள் கனவுகண்ட ஆணோ பெண்ணோ திருமணத்தில் உங்கள் வாழ்க்கையை உங்களுக்கு அர்ப்பணித்து, பின்னர் உங்களுக்கு பொய்யாக இருந்தால் எப்படி இருக்கும்? இன்னொருவருடன் உறவிலிருந்தால் - விபச்சாரம் செய்திருந்தால்? எவ்வாறு நீங்கள் உணருவீர்கள்?

நாம் அவருக்கு உண்மையற்றவர்களாக இருக்கும்போது தேவன் இப்படித்தான் உணருகிறார். உங்கள் அக்கறையின்மை, நம்பிக்கையின்மை பற்றி தேவன் எப்படி உணருகிறார்?

உங்கள் பாலியல் பாவத்தை தேவன் எப்படி உணருகிறார்?

குடும்பம், வேலை, தொழில் அல்லது பள்ளிக்காக அவரை ஒதுக்கித் தள்ளப்படுவதைப் பற்றி தேவன் எப்படி உணருகிறார்?

அவரைக்குறித்தும் அவரைப்பற்றியும் நாம் விருப்பம் காட்டாதபோது தேவன் எப்படி உணருகிறார்?

உறவில் இந்த விஷயங்களைப் பற்றி நீங்கள் எப்படி உணருவீர்கள்?

அன்புகாட்டும் திறன் அதிகமாக இருந்தால், வலியை உணரும் திறன் அதிகமாகும். அன்பு எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக காயப்படுவதற்கான வாய்ப்பும் அதிகம். சிலுவைக்கு வரும்போது, நம் வாழ்வின் எல்லா நாட்களிலும் நாம் வலியை உணர வேண்டும்!

பாவம் தேவனை காயப்படுத்துகிறது. உங்கள் பாவத்தால் உங்கள் தேவனை காயப்படுத்தக்கூடாது என்ற உங்கள் விருப்பத்தின் ஆழம் என்ன?

இன்று, உங்கள் பாவம் மற்றும் தேவனுடனான உங்கள் உறவைப் பற்றி நீடித்த முடிவுகளை எடுங்கள். எப்படி? இது மிகவும் எளிமையானது - வலியை உணருங்கள்!

மேலும் வாசிக்க

சங்கீதம் 36; ஏசாயா 43:16-24; 53: 4-6; ஓசியா 11; லூக்கா 15: 21-24; 1 கொரிந்தியர் 6: 12-20; யாக்கோபு 4:7-10.

3. கிறிஸ்துவின் இரத்தம்: இது தொடர்ந்து சுத்தம் செய்கிறது

இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்.. 1 யோவான் 1: 7

இயேசு ஏற்கனவே எனக்குச் செய்ததற்கு சமமாக நான் என்ன செய்ய முடியும்? நான் போதுமான நற்செயல்களைச் செய்ய முடியுமா, முற்றிலும் தூய்மையாக இருக்க முடியுமா, போதுமான தூரம் என் முழங்கால்களில் வலம் வர முடியுமா, போதுமான பணம் கொடுக்க முடியுமா, போதுமான அளவு சத்தமாக ஜெபிக்க முடியுமா அல்லது போதுமான பாவினை மாற்ற முடியுமா? அவருடைய அன்பு மற்றும் கிருபை தியாகத்திற்கு முன்னால் என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது.

அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு இவருக்குள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது. (எபேசியர் 1: 7).

அவரது இரத்தம் வாழ்நாளில் ஒருமுறை மட்டுமே நடக்கும் நிகழ்வாக இருக்கவில்லை. அவருடைய இரத்தத்தின் பலன்கள் அவருடைய பிள்ளைகளாகிய நமக்கு நிச்சயம்.

சிந்தப்பட்ட இரத்தம் ஒரு உயிருக்கு மற்றொரு உயிரைக் குறிக்கிறது.

மன்னிப்புக்கான தேவனுடைய திட்டம் மிகவும் எளிதானது என்றும், மிகவும் கடினமானது அல்லது எப்படியோ தவறானது என்பதும் நமது சிந்தனை.

நாம் ஒரு வாளி கண்ணீரையோ, வருடத்திற்கு 365 நற்செயல்களையோ, வாரம் முழுதும் பிரார்த்தனை மற்றும் உபவாசம் இருந்தோ அதற்கு மாறாக செயல்பட இயலாது. மன்னிப்புக்கு தகுதியான பரிபூரணத்தை அடைய நாம் பெருமையான மனப்பான்மையுடன் முயற்சி செய்ய முடியாது (ரோமர் 3:23).

தேவனுடைய பரிபூரணமான கிருபையின் திட்டத்தில் நாம் செய்வதை விட, நம்முடைய பலவீனமான, சுயமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தியாகங்களில் நமக்கு அதிக நம்பிக்கை இருக்கிறதா? நம்முடைய பாவங்களுக்காக இயேசுவின் தியாகம் முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும், பிறகு தேவனுக்கான நம்முடைய மகிழ்ச்சியான தியாக வாழ்க்கை அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும்.

ஒரு முழுமையான வாழ்க்கையை உருவாக்கும் உங்கள் திறமையின் அடிப்படையில் அல்லாமல் இரத்தம் கொண்டு வந்த பாவியாக இருப்பதன் அடிப்படையில் உங்கள் மதிப்பையும் தரத்தையும் நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?

அடுத்த முறை பாவத்தில் விழுந்தால் என்ன செய்வீர்கள்?

மேலும் வாசிக்க

சங்கீதம் 130; ரோமர் 5: 1-11; எபிரெயர் 9:15-22; 1 பேதுரு 1:18-20; 1 யோவான் 1: 5-10

4. மன்னிப்பு: மன்னிக்கும் சுதந்திரம்

எபேசியர் 4: 32. ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மனஉருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்.

எபேசியர் 5: 1-2 1. ஆதலால், நீங்கள் பிரியமான பிள்ளைகளைப்போல தேவனைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகி, 2. கிறிஸ்து நமக்காகத் தம்மை தேவனுக்குச் சுகந்த வாசனையான காணிக்கையாகவும் பலியாகவும் ஒப்புக்கொடுத்து நம்மில் அன்புகூர்ந்ததுபோல, நீங்களும் அன்பிலே நடந்துகொள்ளுங்கள்.

மன்னிப்பு ஒரு மனித நற்பண்பு அல்ல - அது தெளிவாக தேவனால் சாத்தியமான ஒரு தெய்வீக நற்பண்பு. சிலுவையில் இயேசுவின் முன்மாதிரியால் உந்துதல் வழங்கப்படுகிறது.

அவர் அதை எப்படி செய்தார்? பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அவருடைய வாழ்க்கை நியாயமானதாக இல்லை. நம்மைப்போல அவருடைய வாழ்க்கை நியாயமாக இருக்கும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை-தேவன் நியாயமாக இருப்பர் என்று அவருக்குத் தெரியும்.

அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாஸ், அவரை மறுதலித்த பேதுரு மற்றும் கைவிட்ட மற்றவர்கள் அவரிடமிருந்து இரக்கம் மட்டுமே பெற்றார்கள்.

அவர் மட்டும் மன்னிப்பை கடைப்பிடிக்காமல், இரக்கமற்ற வேலைக்காரன் உவமையின் மூலம் தனது சீடர்களுக்கும் பயிற்சி அளித்தார் (மத் 18:21-35). லூக்கா 17:1-5-ல் ஒரு நாளில் ஏழு முறை சகோதரனை மன்னிக்கக் கற்றுக் கொடுத்தார்!

வேதனையில் வியர்வையுடன் இரத்தம் சிந்தியபோது கெத்செமனேவில் தனது வலியை வெளிப்படுத்தினார், சிலுவையில் தேவனை விட்டு பிரியும் எதிர்பார்ப்பு நிஜமாகியது, அவர் உரத்த குரலில் "என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?" என்று கதறினார்.

எல்லா வலிகள் மற்றும் துன்பங்கள் இருந்தபோதிலும், அவர் தேவன் அல்லது மனிதன் மீது கசப்பு இல்லாமல் மரணத்தை எதிர்கொண்டார். எனவே தேவன் மீது அவர் வைத்திருந்த நம்பிக்கைக்கு உயிர்த்தெழுதல் வெகுமதி அளிக்கப்பட்டது.

நம் வலிகளின் வலியை நாம் உணர்கிறோமா? அது தான் நிஜம். இயேசுவைப் போல நாமும் தேவனை நம்புகிறோமா? அது கோபம், ஆத்திரம், வெறுப்பு அல்லது கசப்பு எல்லாவற்றிலிருந்தும் நம்மை விடுவிக்கும். தேவனை நம்புங்கள், அவரிடம் சரணடையுங்கள் மற்றும் மன்னிக்கும் அவரது வழிகளை தேவனிடமே விட்டுவிடுங்கள்.

மேலும் வாசிக்க:

ஓசியா 14:1-2; மத் 16:21-35; லூக்கா 17:1-4; எபேசியர் 4:31-32; 1 பேதுரு 2:18-25

5. ஞானஸ்நானம்: மீண்டும் எதிர்காலத்திற்கு

3. கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாமனைவரும் அவருடைய மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றதை அறியாமலிருக்கிறீர்களா? 4. மேலும் பிதாவின் மகிமையினாலே கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதுபோல, நாடும் புதிதான ஜீவனுள்ளவர்களாய் நடந்துகொள்ளும்படிக்கு, அவருடைய மரணத்திற்குள்ளாக்கும் ஞானஸ்நானத்தினாலே கிறிஸ்துவுடனேகூட அடக்கம்பண்ணப்பட்டோம். ரோமர் 6:3-4

ஞானஸ்நானம் என்பது ஒவ்வொரு சீஷரையும் அவருடைய ஒரே குமாரன் இயேசுவின் சிலுவையுடன் இணைக்கும் தேவனின் திட்டம்.

ஞானஸ்நானத்திலே அவரோடேகூட அடக்கம்பண்ணப்பட்டவர்களாகவும், அதிலே அவரை மரித்தோரிலிருந்தெழுப்பின தேவனுடைய செயலின்மேலுள்ள விசுவாசத்தினாலே அவரோடேகூட எழுந்தவர்களாகவும் இருக்கிறீர்கள். கொலோசெயர் 2:12

ஞானஸ்நானம் என்பது கிறிஸ்துவுடன் நாம் அடக்கம் செய்யப்பட்ட நமது கல்லறை. தான் பிரசங்கித்தபோது எல்லா மனிதர்களையும் தேவனையும் இணைக்கும் மைய புள்ளியாக இருந்த அந்த சிலுவையை பேதுரு அறிந்திருந்தார்.

38. பேதுரு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது பரிசுத்தஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள். 39. வாக்குத்தத்தமானது உங்களுக்கும், உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும், நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் வரவழைக்கும் தூரத்திலுள்ள யாவருக்கும் உண்டாயிருக்கிறது என்று சொல்லி; அப்போஸ்தலர் 2:38-39

நீங்கள் இன்னும் தொலைவில் இருக்கிறீர்களா? அல்லது நீங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளீர்களா? இறந்து உயிர்த்தெழுந்த ஒருவரின் நம்பிக்கையில் நீங்கள் நடக்கிறீர்களா?...” மரித்தவன் பாவத்துக்கு நீங்கி விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறானே’ ரோமர் 6:6-7

இன்று சிலுவை மற்றும் கிறிஸ்துவின் வெற்று கல்லறைக்கு பயணம் செய்யுங்கள். உங்கள் ஞானஸ்நான கல்லறை மற்றும் பல ஆண்டுகளாக நீங்கள் கண்ட அனைத்து ஞானஸ்நானங்களையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் அடக்கம் செய்யப்படுவதற்கு முன்பு ஞானஸ்நானத்தின் நீரில் உங்கள் ஜெபத்தை நினைவில் கொள்ளுங்கள். அந்த நீர் நிறைந்த கல்லறையிலிருந்து நீங்கள் தப்பித்தபோது ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியை நினைவில் கொள்க.

ஞானஸ்நானத்தின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் கிறிஸ்துவுடன் தொடர்பில்லாத உங்கள் குடும்பத்தினர் மற்றும் நண்பர்கள் மற்றும் உங்களைச் சுற்றியுள்ள மற்ற நபர்கள் மீது இப்போது உங்கள் பார்வையைத் திருப்புங்கள். நீங்கள் அவர்களுக்காக இதைச் செய்ய முடியாது, ஆனால் நீங்கள் அவர்களை சிலுவைக்கு அழைக்கலாம்.

மேலும் வாசிக்க:

2 இராஜாக்கள் 5:1-14; கலாத்தியர் 3:26-29; கொலோ 2:9-15

6. ஆண்டவரின் இராப்போஜனம்: எப்போதும் நினைவிலிருப்பது

14. வேளைவந்தபோது, அவரும் அவருடனேகூடப் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரும் பந்தியிருந்தார்கள். 15. அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: நான் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே உங்களுடனேகூட இந்தப் பஸ்காவைப் புசிக்க மிகவும் ஆசையாயிருந்தேன்.

19. பின்பு அவர் அப்பத்தை எடுத்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, அதைப் பிட்டு, அவர்களுக்குக் கொடுத்து: இது உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது; என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள் என்றார். 20. போஜனம்பண்ணினபின்பு அவர் அந்தப்படியே பாத்திரத்தையும் கொடுத்து: இந்தப் பாத்திரம் உங்களுக்காகச் சிந்தப்படுகிற என்னுடைய இரத்தத்தினாலாகிய புதிய உடன்படிக்கையாயிருக்கிறது என்றார். **லூக்கா 22:14-15, 19-20**

பஸ்கா - யூதர்களுக்கு இந்த வார்த்தை எகிப்தில் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையைக் குறிக்கிறது (யாத்திராகமம் 12).

இயேசு இந்தப் பண்டிகையைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தபோது, புதிய உடன்படிக்கை - புதிய திட்டம், ஒரு பரிபூரணம், ஒருமுறை அனைவருக்கும் பொதுவான பொது மன்னிப்புத் திட்டம் போன்றவை யூதர்களின் தியாக முறைக்குப் பதிலாக வந்தமைந்தது. அதற்காகத்தான் இந்த இராப்போஜனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது மற்றும் அதன் அர்த்தமும் இந்த ஒற்றுமைக்காகத்தான். நாம் உந்துதலையும் கவனத்தையும் நிலைநிறுத்துவதற்கு நாம் ஒன்றிணைந்து சிலுவையின் அடிவாரத்திற்குச் சென்று நினைவுகூர வேண்டும் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார்.

இயேசு கொல்லப்படவிருந்தார், ஆனால் அவர் "நன்றி" கூறினார். ஏனெனில் அவருடைய பிதாவின் சித்தம் நிறைவேறப் போகிறது மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கை மாறப்போகிறது.

இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை நீங்கள் நற்கருணை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, உங்கள் இதயத்தில் "கிறிஸ்துவின் அன்பிலிருந்து நம்மைப் பிரிப்பவன் யார்?" என்று கூறி மற்றும் நன்றி சொல்லுங்கள். ஆனால் நீங்கள் நன்றி செலுத்தும்போது உங்களை நீங்களே சோதித்துக்கொள்ளுங்கள் (1 கொரி 11:28) உங்களை நீங்களே கண்டிக்காதீர்கள்.

உங்கள் இதயத்தைத் தாழ்த்தவும். சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டிய உங்கள் பாவத்தை சிலுவை வெளிப்படுத்தட்டும்.

இயேசுவை நினைவுகூற வேண்டும் என்று கேட்டது போல் நீங்களும் அவரை நினைவு செய்கிறீர்களா? அவர் கொடுத்த வழியில் நீங்கள் நன்றி செலுத்துகிறீர்களா? இந்த சிறப்பு நேரம் உங்களுக்கு சுதந்திரத்துடன் துடிக்கிறதா? கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் எழுதப்பட்ட புதிய உடன்படிக்கையை நினைவுகூர அனைத்து சீஷர்களும் ஒன்று கூடும் இந்த தருணத்திற்காக நீங்கள் வாழ்கிறீர்களா?

மேலும் வாசிக்க:

யாத்திராகமம் 12; ஏசாயா 53; ரோமர் 8:31- 39; 12:1-2; 1 கொரிந்தியர் 11:17-34

7. ஞானம்: தேவனுடைய ஞானம் மற்றும் சக்தி

சிலுவையைப்பற்றிய உபதேசம் கெட்டுப்போகிறவர்களுக்குப் பைத்தியமாயிருக்கிறது, இரட்சிக்கப்படுகிற நமக்கோ அது தேவபெலனாயிருக்கிறது. **I கொரிந்தியர் 1:18**

சிலுவையில் நாம் தேவனின் ஞானம், வல்லமை மற்றும் இரட்சிப்பின் இறுதி காட்சியைக் காண்கிறோம்.

ஆனால் அவரது மீட்புத் திட்டம் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டு பல நூற்றாண்டுகளாக பலருக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருந்து வருகிறது.

தேவன் அந்த இகழ்ந்த சிலுவையை எடுத்து, அதன் மீது மனிதனாக ஏளனம் செய்யப்பட்டு, துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டு, உலகுக்கு நீதியையும், பரிசுத்தத்தையும், மீட்பையும் கொடுத்தார். **(I கொரிந்தியர் 1:26-31).**

இன்று யூதர்கள் மற்றும் கிரேக்கர்களின் ஆவி இவ்வாறு வாழ்கிறது. நம் சுயத்தை மறுத்து சிலுவையை சுமப்பது என்பது ஒரு நாகரீகமற்றதாக பார்க்கப்படுகிறது. கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதற்கு மிகவும் பகுத்தறிவு, தாராளவாத, மென்மையான, கனிவான மற்றும் மென்மையான பதிப்பை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

படிப்பு அல்லது விளையாட்டு அல்லது அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் அல்லது கலையின் மீதான மதச்சார்பற்ற பக்தி போற்றப்படுகிறது, ஆனால் சிலுவையைப் படிக்கவும், இயேசுவைப் பின்பற்றவும் ஒருவர் ஆர்வத்துடன் அர்ப்பணிக்கும்போது அவர் கேலி செய்யப்படுகிறார், இழிவாக பார்க்கப்படுகிறார்.

இயேசு உலகைக் கவர வரவில்லை. நீங்கள் எப்படி? உலகின் ஞானத்தையும் வாதங்களையும் நீங்கள் எவ்வாறு கையாளுகிறீர்கள்? இயேசுவின் சிலுவையில் காட்டப்படும் தேவனுடைய ஞானத்தையும் வல்லமையையும் நீங்கள் பயன்படுத்துகிறீர்களா?

மேலும் வாசிக்க:

1 கொரிந்தியர் 1-3, 4:18-21, ஏசாயா 55:8- 11; 2 கொரி 10:1-5; யாக்கோபு 3:13-18.

8. தற்பெருமை: பலன் பெறுவது யார்?

நானோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்தேயல்லாமல் வேறொன்றையுங் குறித்து மேன்மைபாராட்டாதிருப்பேனாக; அவரால் உலகம் எனக்குச் சிலுவையிலறையுண்டிருக்கிறது, நானும் உலகத்திற்குச் சிலுவையிலறையுண்டிருக்கிறேன். கலாத்தியர் 6:14.

பலன்களை ஏற்றுக்கொள்வதும், நமது சாதனைகளைப் பற்றி பெருமை பேசுவதும் நமது இயல்பு. அதையெல்லாம் சாதிக்கும் திறனையும் வாய்ப்பையும் கொடுத்தது இறைவன் என்பதை மறந்து விடுகிறோம். நாம் பெருமை கொள்கிறோம், ஏனென்றால் அது நம்முடைய மதிப்பை சரிபார்க்கிறது.

ஜெபமும் வேத வாசிப்பும் இல்லாமல் நம் இதயத்தில் உள்ள ஆணவத்தைப் பார்க்காமல் நாட்களை கழிக்கிறோம்.

...ஆனாலும் என்னைக்குறித்து என் பலவீனங்களிலேயன்றி, வேறொன்றிலும் மேன்மைபாராட்டமாட்டேன். 2 கொரிந்தியர் 12:5.

நமது பலவீனத்தில் பெருமையா? இது தலைகீழாக உள்ளது. சிலுவை நமது மதிப்பை உறுதிப்படுத்துகிறது, நாம் என்ன செய்கிறோம் அல்லது சாதிக்கிறோம் அல்லது பெருமைப்படுகிறோம். சிலுவை நம்மைச் செயல்படுவதிலிருந்தும், பலன் தேடுவதிலிருந்தும் விடுவிக்கிறது. நமது பலவீனத்தைப் பற்றி நாம் ஏன் பெருமை பேச வேண்டும்?

2 கொரிந்தியர் 12:9, 10. ...ஆகையால், கிறிஸ்துவின் வல்லமை என்மேல் தங்கும்படி, என் பலவீனங்களைக்குறித்து நான் மிகவும் சந்தோஷமாய் மேன்மைபாராட்டுவேன். அந்தப்படி நான் பலவீனமாயிருக்கும்போதே பலமுள்ளவனாயிருக்கிறேன்; ...

செங்கடலைப் பிரித்து, இந்த பிரபஞ்சத்தைப் படைத்து இறந்த மனிதனை உயிர்ப்பித்த தேவனுடைய வல்லமையை உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் விரும்பவில்லையா? உங்கள் பலவீனத்தைப் பற்றி மேன்மை பாராட்டுவதன் மூலம் நீங்கள் அனைத்தையும் பெறலாம்.

அதற்காக நாம் பரிதாபப்பட வேண்டும் மற்றும் நம்மைப் பற்றி தாழ்வாக உணர வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. தேவன் நம்மீது வைத்திருக்கும் அன்பை நாம் நம்புகிறோம், தேவனுக்கும் இயேசுவுக்கும் உண்மையாக இருப்பதற்கு நாம் வேறு யாரையும் நம்பவேண்டியதில்லை.

அவர் தனது குறைபாடுகளை ஒப்புக்கொண்டு, தனது பாவங்களை ஒப்புக்கொண்டு சரிபார்ப்புக்காக தேவனை பார்க்கக்கூடிய ஒரு நபர். அவர் ஒரு படத்தை முன்னிறுத்தவோ அல்லது அவரது தகுதியை நிரூபிக்கவோ தேவையற்றவர்.

நீங்கள் அப்படிப்பட்ட நபரா? நீங்கள் அத்தகைய நபராக இருக்க விரும்புகிறீர்களா? நீங்கள் பெருமையடிக்கிறவரா அல்லது தாழ்மையுள்ளவரா? நீங்கள் தேவனையா அல்லது உங்கள் சொந்த திறன்களை நம்புகிறீர்களா? உங்களை நிரூபிக்க வேண்டும் என்ற உங்கள் தேவையில் மற்றவர்களைத் தள்ளிவிடுகிறீர்களா அல்லது உங்கள் பாதிப்பின் மூலம் மற்றவர்களை உங்களிடம் ஈர்க்கிறீர்களா?

மேலும் வாசிக்க:

உபா 8:10-18 ; தானியேல் 4:28-37 ; ரோமர் 4; 1 கொரி 2:1-5 ; 2 கொரி 5:11-21

9. சரணடைதல்: மரணம் மூலம் வாழ்க்கை

23. அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி: மனுஷகுமாரன் மகிமைப்படும்படியான வேளை வந்தது. 24. மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், கோதுமை மணியானது நிலத்தில் விழுந்து சாகாவிட்டால் தனித்திருக்கும், செத்ததேயாகில் மிகுந்த பலனைக்கொடுக்கும். 25. தன் ஜீவனைச் சிநேகிக்கிறவன் அதை இழந்துபோவான்; இந்த உலகத்தில் தன் ஜீவனை வெறுக்கிறவனோ அவன் அதை நித்திய ஜீவகாலமாய்க் காத்துக்கொள்ளுவான். **யோவான் 12:23-25.**

தேவனுடைய ஞானம் நம் எண்ணங்களுக்கு முற்றிலும் எதிரானது. அவருக்குள் நாம் சரணடைவதன் மூலம் வெற்றி வருகிறது. பலம் பலவீனத்தின் மூலம் வருகிறது. வாழ்க்கை மரணத்தின் மூலம் வருகிறது.

தன்னை மறுதலித்து, தினமும் சிலுவையை எடுத்துக்கொள்வது கடினம். தானாகவே முன்வந்து சரணடைவது என்பது எளிதானது அல்ல. சிலுவை வசதியாகவோ அல்லது சுவாரஸ்யமாகவோ இல்லை. நாம் அவருடன் சிலுவையில் அறையப்படாவிட்டால் கிறிஸ்து நம்மில் உருவாக முடியாது (கலா 2:20,4:19).

கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்ற விருப்பம் நமக்குள் ஆழமாக வேரூன்றி உள்ளது. நாம் மனிதர்களையும் சூழ்நிலைகளையும் கையாள்வதில் திறமையானவர்களாக மாறுகிறோம், மேலும் தேவனுடன் கூட அதையே முயற்சி செய்ய தைரியமாக இருக்கிறோம்.

இதிலிருந்து நம்மை விடுவிக்க இயேசு விரும்புகிறார். சக்தியற்ற மதத்தின் அடிமைத்தனத்துடன் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்தை மாற்றுவதற்கு சாத்தான் நம்மை ஏமாற்ற விரும்புகிறான்.

சாத்தானை நம்புவதற்கு நாம் முட்டாள்கள், ஏனென்றால் தேவனுடைய வழி வலிநிறைந்தது. நம் வாழ்வில் ஏற்படும் பெரும்பாலான நெருக்கடிகள், சரணடைவதை உருவாக்குவதற்காக நமது பெருமையையும் சுயநலத்தையும் சிலுவையில் அறைந்து, அது கொண்டு வரும் வளர்ச்சியை உருவாக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இயேசு அதை கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது (எபிரெயர் 5:8-9).
துன்பம் இல்லாமல் நாம் முதிர்ச்சியடைய மாட்டோம் (எபிரெயர் 12:5-11; யாக்கோபு 1:2-3).

நம்முடைய ஜெபங்களைக் கவனியுங்கள்- நமது சுயநல ஆசைகளை முத்திரை பாதிக்க செய்வதற்காக அவை தேவனிடம் கேட்கப்படுகின்றனவா?

நாம் நம் வாழ்வின் ஆண்டவரா அல்லது தேவனா? நீங்கள் சரணடைய வேண்டிய குறிப்பிட்ட வழிகள் அனைத்தையும் பற்றி பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்.

குறிப்பாக ஒருவருக்கொருவர் சரணடைவதற்கான உங்கள் போராட்டங்களைப் பற்றி வெளிப்படையாக பேசவும். இந்த ஆழமான உறவில் உறுதியாக இருங்கள். உங்கள் வசதிக்கு அப்பாற்பட்ட சேவை செய்ய தயாராக இருங்கள்.

அதை விடுங்கள் அதை தேவன் நடத்தட்டும்!

மேலும் வாசிக்க:

ஏசாயா 42:5-7; மத் 26:36-46; கொலோ 1:13-14, 2:8; 2 தீமோ 2:25-26; யாக்கோபு 4:1-3

10. சுய மறுப்பு: வருத்தம் இல்லாமல் மறுப்பு

அவர் தம்முடைய ஜீவனை நமக்காகக் கொடுத்ததினாலே அன்பு இன்னதென்று அறிந்திருக்கிறோம்; நாமும் சகோதரருக்காக ஜீவனைக்கொடுக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்.
I யோவான் 3:16

இயேசு சொல்வதற்கு ஏராளமான வாய்ப்புகள் இருந்தன- “அது போதும்!... அவர் என்னை செய்யாமல் இருக்கட்டும்!... அது என் பொறுப்பு அல்ல!...நான் சோர்வாக இருக்கிறேன்; வேறொருவர் அதை செய்யட்டும்...நீ செய்...நான் செய்தது போதும்...அது என் வேலையல்ல... எனக்கு முதுகுவலி!
ஆனால் இதை அவர் சொல்லவே இல்லை.

அவர் தன்னை தானே வெறுத்து, மரிக்கும் வரை தினமும் சிலுவையைச் சுமந்தார்.

இந்தப் போரில் அவர் ஜெபங்களால் வென்றார் (மத் 26:36-46).

சுய மறுப்பு இல்லாமல் சிலுவை இருக்க முடியாது. சிலுவை இல்லாமல் இரட்சிப்பு இல்லை.

தனது சொந்த வலியில் கவனம் செலுத்த தூண்டப்பட்ட அவர் தன்னை துன்புறுத்தியவர்களை மன்னித்தார் (லூக்கா 23:34), ஒரு குற்றவாளியை காப்பாற்றினார் (லூக்கா 23:43), மற்றும் அவரது தாய்க்கு உதவினார் (யோவான் 19:27).

பின்பு அவர் எல்லாரையும் நோக்கி: ஒருவன் என் பின்னே வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத் தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை அனுதினமும் எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக்கூடவன்.
லூக்கா 9:23.

நாம் நேசிக்கும் நபர்களை மறுப்பது மற்றும் கவனிப்பது எளிது - நம் மனைவி அல்லது குழந்தைகள் அல்லது பெற்றோர்கள்.
நமது சுய மறுப்பு என்பது நமக்கு நெருக்கமானவர்களுக்கு மட்டும்தானா?

அந்நியர்களிடமும், நம் எதிரிகளிடமும் கூட அன்பு செலுத்தி, நம்மையே அவர்களுக்கு அர்ப்பணிக்க இயேசு நம்மை அனுப்பியுள்ளார்.

உங்கள் கண்களைத் திறந்து, உங்களைச் சுற்றியுள்ள தேவைகளைப் பாருங்கள், மற்றவர்களின் வாழ்க்கையை மாற்ற உதவுங்கள்.

"நான் ஏன்" என்று நீங்கள் கேள்வி கேட்டால்?

நினைவில் கொள்ளுங்கள் - நீங்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் சீஷர். தேவன் அதை ஆசீர்வதிப்பார்.

கொடுப்பதற்கு நம்மிடம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லும்வரை நாம், மீண்டும் மீண்டும் மீண்டும் நம்மை வெறுத்து சிலுவைக்குச் செல்வோம்.

மேலும் வாசிக்க:

ரோமர் 5:1-11; பிலி 2:1-11; யாக்கோபு 2:14-26; 1 யோவான் 2:11-20

11. தாழ்மை: தாழ்மையின் உயரம்

பிலிப்பியர் 2: 5,7-8

5. கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே உங்களிலும் இருக்கக்கூடவது; 7. தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கி, அடிமையின் ரூபமெடுத்து, மனுஷர் சாயலானார். 8. அவர் மனுஷரூபமாய்க் காணப்பட்டு, மரணபரியந்தம், அதாவது சிலுவையின் மரணபரியந்தமும் கீழ்ப்படிந்தவராகி, தம்மைத்தாமே தாழ்த்தினார்.

மனத்தாழ்மை என்பது அமைதியாக, செயலற்ற, மென்மையாக மற்றும் பலவீனமாக, மனவுறுதியற்ற செயல் என்று பெரும்பாலும் கருதப்படுகிறது. இது உங்களுக்கு இயேசுவைப் போல் தெரிகிறதா? இயேசு வாஞ்சையும், ஆழமான மனவுறுதியும், தைரியமும் மற்றும் நோக்கமும் கொண்டவர். அவர் எதிரிகளை எதிர்கொண்டு தனது இலக்குகளை நோக்கி உறுதியுடன் முன்னேறினார். அவர் தன்னை வெறுமையாக்கி, தனது பிதாவிற்க்கும் மற்ற சீஷர்களுக்கும் ஒரு அடிமையின் ரூபமாய் நடந்துக்கொண்டார். அவர் அவர்களின் கால்களைக் கழுவினும், குஷ்டரோகியைத் தொட்டும், மரணம் வரைக்கும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார். அவர் பாவமில்லாதவராய் இருந்தபோதிலும், சிலுவையில் சபித்து நிராகரிக்கப்பட்டு கொடுரமாக கொலை செய்யப்படுவதற்கு அவர் தனது பிதாவுக்கு கீழ்ப்படிந்தார் (உபா 21: 22-23).

உங்கள் மனத்தாழ்மையை சோதிக்கும் கேள்விகள்

- தேவன், அவருடைய சபை, உங்கள் அயலார்கள், உங்கள் மனைவி, உங்கள் கணவர், உங்கள் எதிரிக்கு சேவை செய்வதைப் பற்றி நீங்கள் எப்படி உணருகிறீர்கள்?

- நீங்கள் எதற்க்காவது "மிகவும் நன்றாக" உணர்வீர்களா?

- அப்படி செய்வதில் ஒருவேளை நீங்கள் தாழ்த்தப்பட்டால் அல்லது மற்றவர்களுக்காக உபத்திரவப்பட வேண்டிய நிலை வந்தால் அப்போது நீங்கள் தேவனை நம்புவீர்களா?,

விசுவாசம் இல்லாமல் உண்மையான தாழ்மை இல்லை.

இந்த வசனங்களைக் கவனியுங்கள்

- தேவன் எங்கே வாசம்பண்ணுகிறார்?-நொறுங்குண்டு பணிந்த ஆவியுள்ளவர்களிடம் வாசம்பண்ணுகிறார். (ஏசாயா 57:15)

- தேவன் யாரை கனம்செய்கிறார்?

- ஆனாலும் சிறுமைப்பட்டு, ஆவியில் நொறுங்குண்டு, என் வசனத்துக்கு நடுங்குகிறவனையே நோக்கிப்பார்ப்பேன். (ஏசாயா 66:2-3)

அவருடைய வார்த்தைக்கு நீங்கள் நடுங்குகிறீர்களா? ஜெபநேரங்கள் உங்களை மாற்றுமா? -கிருபை பெறுவது யார்?

- தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார் (யாக்கோபு 4:6)

மேலும் வாசிக்க:

1 பேதுரு 5:5-6; பிலிப்பியர் 2: 1-11; நீதி 22:4; 11:2;18:12 11

12. வாழ்க்கை முறை: ஒவ்வொரு நாளும்

லூக்கா 9:23

பின்பு அவர் எல்லாரையும் நோக்கி: ஒருவன் என் பின்னே வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத் தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை அனுதினமும் எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்.

சிலுவை - தினமும், ஒவ்வொரு நாளும் நினைக்க வேண்டும், ஞாயிற்றுக்கிழமை மட்டும் அல்ல. சிலுவை ஒரு வாழ்க்கை முறை என்பதற்கு இயேசு எப்படி வாழ்ந்தார் என்பது உதாரணம். ஞானஸ்நானத்திற்கு முன், நம்முடைய ஆவிக்குரிய மரணத்தை நாம் உணர்ந்தோம். சிலுவை நோக்கும் போது, நம் வாழ்க்கை மாறியது, நம் பாவங்களை ஒப்புக்கொண்டோம், மனந்திரும்பி, சிலுவை மரணத்தின் மூலம் ஜீவன் பெற்றோம், ஞானஸ்நானத்தின் நீரில் அடக்கம் செய்யப்பட்டு நித்தியதிற்கு உயிர்த்தெழுந்தோம்.

ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகு நாளுக்கு நாள் இந்த மனவுறுதிகள் நம்முடைய வாழ்க்கையாக மாற வேண்டும். சிலுவை நம் வாழ்க்கை முறை அல்ல என்றால் பின்பு பாவம்தான் இருக்கும் (ரோமர் 6:16).

ஒவ்வொரு நாளும் சிலுவையைச் சுமந்தால், நாம் ஒவ்வொரு நாளும் சுயத்திற்கு மறித்து, தினமும் உயிர்த்தெழுவோம். தினமும் நாம் சுயநலத்திற்கு மறித்து, சேவைக்கு உயிர்த்தெழுவோம்; தினமும் நாம் பேராசைக்கு மறித்து, தாராளகுணத்திற்கு உயிர்ப்பிக்கிறோம்; தினந்தோறும் நாம் முட்டாள்தனத்திற்கு மறித்து,, ஞானத்திற்கு உயிர்ப்பிக்கிறோம்; ஒவ்வொரு நாளும் நாம் பாதுகாப்பின்மைக்கு மறித்து திடநம்பிக்கைக்கு உயிர்ப்பிக்கிறோம்; தினசரி நாம் அசுத்தத்திற்கு மறித்து தூய்மை மற்றும் பரிசுத்தத்திற்கு உயிர்ப்பிக்கிறோம்... இதன் பொருள் பாவத்தை விரைவாகக் கையாள்வது- பாவ அறிக்கையிடுவது, ஒப்புக்கொள்வது, மனந்திரும்புவது, மன்னிப்பது அல்லது மன்னிப்பு கேட்பது, மற்றும் அந்த பாவத்தை வெகு நாட்கள் அல்லது வருடங்கள் இழுக்க விடாமல் இருப்பது.

நீங்கள் இதைச் செய்கிறீர்களா அல்லது இதையெல்லாம் கையாள்வதில் இருந்து

ஓடிவிடுகிறீர்களா?

நீங்கள் இதிலிருந்து பின்வாங்கி பின்பு தொடர்பு கொள்ளாதவரா?

நீங்கள் அதிகமாக உணர்ச்சிவசப்பட்டு செயல்படுகிறீர்களா, அதிகமாக தூங்குகிறீர்களா, கலகம் செய்கிறீர்களா?

நீங்கள் ஜெபம் செய்கிறீர்களா?

ஆன்மீக ஆலோசனையை நாடுகிறீர்களா?

இதில் எது உங்கள் வாழ்க்கையை விவரிக்கிறது? கிறிஸ்துவின் சிலுவைக்கு பதிலாக வேறு ஏதேனும் பாவத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்களா?

மேலும் வாசிக்க:

1 கொரி 15:31; ரோமர் 6:15-23;8:5-17; எபிரெயர் 3:12-13; அப்போஸ்தலர் 2:42-47; பிலிப்பியர் 1:27; சங்கீதம் 145:2. 12

13. தியாகம் - பார்வையாளர்கள் அல்லது தியாகங்கள்.

ரோமர் 12: 1

அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை.

தியாகம் - அந்த வார்த்தையே வலி, துன்பம், இழப்பு போன்றவற்றை நினைவில் கொண்டிருக்கிறது. நாம் விரும்பும் அல்லது எதிர்பார்க்கும் ஒன்றை நாமே மறுதலிப்பது. சுயநலம் நம்முடைய இயல்பு. நாம் கொடுப்பதை விட எடுத்துக்கொள்ள முனைகிறோம். நாம் பாவத்திற்கு அடிமைகளாயிருக்கிறோம் (ரோமர் 6:16-17). தியாகம் என்பது தேவனின் நோக்கங்களுக்காக- அவருக்கும் அவருடைய திட்டங்களுக்கும் ஊழியம் செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுவதற்காக, நம்மைத் தன்னார்வத்துடன் முன்வைப்பதாகும். இயேசுவைப் பாருங்கள்.

ஊழியம் செய்யவும், குணமாக்கவும், நேசிக்கவும், நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்கவும், சிலுவையில் மரிக்கவும் அதனிமித்தம் அவரோடு நாம் பரலோகத்தில் இருக்க வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதால் தம்முடைய பதவியைத் துறந்தார். அவர் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டார், உடல்ரீதியாக துன்புறுத்தப்பட்டார், அவமானப்படுத்தப்பட்டார், சிலுவையில் அறையப்பட்டு கொடுரமாக கொலை செய்யப்பட்டார், அவருடைய பிதாவிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டார் - இவை அனைத்தையும் அவர் நமக்காக செய்தார்.

அவர் ஏன் இதை செய்ய வேண்டும்? தகுதியற்ற நமக்கு நிபந்தனையற்ற அன்பு. இயேசுவின் தியாகம் நெருக்கி ஏவுகிறது மற்றும் மற்றும் உறுதியளிக்கிறதுமாய் இருக்கிறது (2 கொரி 5:14-15) மறைந்திருப்பது நேர்மையற்றதாக இருக்கும்; பார்வையாளராக இருப்பது போலித்தனமாக இருக்கும்; அர்ப்பணிப்பதே வல்லமை உள்ளது.

தியாகத்துடன் போராடும்போது நாம் கெத்செமனே தோட்டத்திற்குச் சென்று “என் பிதாவே, இந்தப்பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படிசெய்யும்; ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே” என்று ஜெபியுங்கள் (மத் 26:39). ஏனென்றால், இயேசு மகிழ்ச்சியுடன் பலியிடத் தயாராகும் வரை ஜெபித்துக்கொண்டே இருந்தார். அதனால் அதன் பிறகு என்ன நடந்தது. சீஷர்கள் மனந்திரும்பி தங்களை ஜீவபலியாக காட்டினர். நாம் ஜீவபலியாக மாறும்போது நம்மைச் சுற்றியுள்ள மக்களின் வாழ்க்கையில் நித்யத்திற்கும் நல்ல தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும். இயேசுவின் அன்பினால் நகர்த்தப்பட்டு உற்சாகமடைந்து, உங்களை ஜீவபலியாகச் செலுத்துங்கள். எடுப்பதைவிட கொடுப்பது மிகவும் மகிமையானது என்பதைக் கண்டறியவும்.

மேலும் வாசிக்க:

ஆதியாகமம் 22:1-19; மல்கியா 1:6-14; மத் 20:26-28; மாற்கு 10: 17-31; அப்போஸ்தலர் 20:24; பிலிப்பியர் 3: 7-11,13.

14. பாடுகள் -பிரச்சனையா அல்லது சாத்தியமா?

1 பேதுரு 2:23

23. அவர் வையப்படும்போது பதில்வையாமலும், பாடுபடும்போது பயமுறுத்தாமலும், நியாயமாய்த் தீர்ப்புச்செய்கிறவருக்குத் தம்மை ஒப்புவித்தார்.

1 பேதுரு 5:10

10. கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நம்மைத் தமது நித்திய மகிமைக்கு அழைத்தவராயிருக்கிற சகல கிருபையும் பொருந்திய தேவன்தாமே கொஞ்சக்காலம் பாடநுபவிக்கிற உங்களைச் சீர்ப்படுத்தி, ஸ்திரப்படுத்தி, பலப்படுத்தி, நிலைநிறுத்துவாராக;

பாடுகள் என்பது நாம் தவிர்க்க விரும்பும் ஒரு பிரச்சனை, அது நமக்கு பிடிக்காது. ஆனால் இயேசு - கைவிடப்பட்டு, அவமானங்கள், பொய்யான குற்றச்சாட்டுகள், காட்டிக்கொடுப்பு, சாட்டையடி, முகத்தில் துப்புதல், முள்கிரீடம், நிராகரிப்பு மற்றும் சிலுவையில் அறையப்படும் பாடநுபவித்தார். துன்பம் நம்மைத் தூண்டுகிறது. நாம் அதை சரியாக கையாளுவதில்லை. பாவத்திலும் துரோகத்திலும் விழாமல் இயேசு அதை எப்படி கடந்து சென்றார்?

சிலுவையில் கூட அவரை துன்புறுத்தியவர்கள் மற்றும் கொலைகாரர்கள் மீது இரக்கத்தினாலும் மன்னிப்பினாலும் அவருடைய இதயம் முழுவதும் நிறைந்திருந்தது எப்படி? என்ன கேள்விகளுடன் நாம் போராடுகிறோம்? ஏன் தேவனே? நான் ஏன்? இது தேவனிடத்திலிருந்தா அல்லது சாத்தானிடத்திலிருந்தா? தேவன் ஏன் பதிலலிக்கவில்லை?

ஏசாயா 53:10. கர்த்தரோ அவரை நொறுக்கச் சித்தமாகி, அவரைப் பாடுகளுக்குட்படுத்தினார்; அவருடைய ஆத்துமா தன்னைக் குற்றநிவாரணபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, அவர் தமது சந்ததியைக் கண்டு, நீடித்தநாளாயிருப்பார், கர்த்தருக்குச் சித்தமானது அவர் கையினால் வாய்க்கும்

இயேசுவைப் பற்றிய தேவனின் சித்தம் "அவரை நொறுக்கி, அவரைப் பாடுகளுக்குட்படுத்துவது" (ஏசாயா 53:10) நாம் ஏன் பாடுபடுகிறோம் என்பதில் நம்முடைய நேரத்தையும் பலத்தையும் வீணடிக்காமல் இயேசுவைப்போல் தேவன் மீது நம்பிக்கை இழக்காமல் நீதியான முறையில் பதிலளிக்க வேண்டும்.

"2. என் சகோதரரே, நீங்கள் பலவிதமான சோதனைகளில் அகப்படும்போது,

3. உங்கள் விசுவாசத்தின் பரீட்சையானது பொறுமையை உண்டாக்குமென்று அறிந்து, அதை மிகுந்த சந்தோஷமாக எண்ணுங்கள்." (யாக்கோபு 1:2-3)

பாடுகள் நம்மைத் தூய்மைப்படுத்துகிறது, முதிர்ச்சிக்கு அடையச்செய்கிறது, நமது விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு போராட்டத்திலும் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தி மற்றும் நீதிக்காக பாடுபடுங்கள். அவர் தமக்குமுன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின்பொருட்டு, அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையைச் சுகித்தார். (எபி 12:2)

நீங்கள் எதை சுகிப்பீர்கள்?

மேலும் வாசிக்க:

மல்கியா 1 & 3; ரோமர் 5: 1-5; பிலிப்பியர் 3: 17-21; 4:10-20; எபிரெயர் 5:7-10; 1 பேதுரு 4:12-19 14

15. சேவை செய்தல்: ராஜா ஒரு வேலைக்காரனாக இருந்தால்

மத்தேயு 20:25-28

25. அப்பொழுது, இயேசு அவர்களைக் கிட்டவரச்செய்து: புறஜாதியாருடைய அதிகாரிகள் அவர்களை இறுமாப்பாய் ஆளுகிறார்கள் என்றும், பெரியவர்கள் அவர்கள் மேல் கடினமாய் அதிகாரஞ்செலுத்துகிறார்கள் என்றும், நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். 26. உங்களுக்குள்ளே அப்படி இருக்கலாகாது; உங்களில் எவனாகிலும் பெரியவனாயிருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்குப் பணிவிடைக்காரனாயிருக்கக்கூடவன். 27. உங்களில் எவனாகிலும் முதன்மையானவனாயிருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கக்கூடவன். 28. அப்படியே, மனுஷகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக்கொடுக்கவும் வந்தார் என்றார்.

மற்றவர்கள் தங்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் உலக ராஜாக்களைப் போல் இல்லாமல், தேவனுடைய குமாரனும், ராஜாதி ராஜாவுமாகிய இயேசு ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், மேலும் பலரை மீட்கும் பொருளாகத் தம் உயிரைக் கொடுக்க வந்தார். மனிதனின் சார்பாக அவர் தன்னை தேவனின் அடிமையாகக் கருதினார். இயேசு அந்த பாத்திரத்தை எதிர்க்கவுமில்லை அல்லது கோபப்படவுமில்லை. அவர் மக்களைப் பார்த்தபோது, அவர்களுடைய தேவைகள் அல்லது ஆசைகளைக் கண்டு அவர் மூழ்கடிக்கப்படவில்லை, ஆனால் அவர்களுக்கு உதவுவதற்கான மனதுருக்கமும் விருப்பமும் நிறைந்தவராய் இருந்தார். அதை அவர் சுமையாகப் பார்க்கவில்லை. நம்முடைய பாவமன்னிப்பு மற்றும் பாவநிவர்த்தியின் தேவையை அவருடைய வாழ்க்கையின் முன் வைத்து மிகப்பெரிய விலையை செலுத்தினார். நம் வாழ்வில் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள் நமக்கு சேவை செய்தவர்கள் - நம்முடைய பெற்றோர்கள், நமக்கு நற்செய்தியை பிரசங்கித்தவர்கள்.

தன்னுடைய தேவைக்கு மேல் இன்னொருவரின் தேவையை வைத்து மனமுவந்து (முரண்படாமல்) சேவை செய்பவரை விட வேறு எதுவும் இருதயத்தை அசைக்கமுடியாது. இயேசு தமது சீஷர்களுடைய கால்களைக் கழுவி தம்முடைய முழுஅன்பை வெளிப்படுத்தியபோது, அவர்கள் அதிர்ச்சியடைந்து, தாழ்மையடைந்து, இருதயத்தில் ஆழ்ந்து நெகிழ்ந்தனர்.

இதைக் கவனியுங்கள் - பேதுருவுக்கும் யோவானுக்கும் பாதங்களைக் கழுவும்போது இருந்த அதே இருதயம் யூதாஸு மேலும் இயேசுவுக்கு இருந்தது. ஊழியம் செய்யும் இயல்பு அதுவே.

நமது இயல்பு என்ன?

- யாருக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும், யாருக்கு ஊழியம் செய்யக்கூடாது என்று நாம் வேறுபடுத்துகிறோமா?

முக்கியமானவர்கள் அல்லது தலைமைப் பொறுப்புகளைக் கொண்டவர்களுக்கு மட்டும் ஊழியம் செய்து, மற்றவர்களைப் புறக்கணிக்கிறோமா?

நம்முடைய குடும்பம், சகோதரர்கள், சகோதரிகள், இரட்சிக்கப்படாதவர்கள், எதிரிகள் என அனைவருக்கும் ஊழியம் செய்ய அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். ஊழியத்தின் அழைப்பு நம் அட்டவணையில் குறுக்கிடும்போது நாம் எவ்வாறு பதிலளிப்போம்?

ராஜா ஊழியக்காரர் எனில், அது எத்தகைய அர்த்தத்தை நமக்கு கொடுக்கிறது?

மேலும் வாசிக்க:

மத் 20: 20-28; 25: 31-46; யோவான் 21:1- 14; ரோமர் 15:1-4 15

16. சேவை செய்தல்: சேவை செய்வதில் உள்ள ஆச்சரியம்

மாற்கு 10: 42-44

42. அப்பொழுது, இயேசு அவர்களைக் கிட்டவரச்செய்து: புறஜாதியாருக்கு அதிகாரிகளாக எண்ணப்பட்டவர்கள் அவர்களை இறுமாப்பாய் ஆளுகிறார்கள் என்றும், அவர்களில் பெரியவர்கள் அவர்கள்மேல் கடினமாய் அதிகாரம் செலுத்துகிறார்கள் என்றும், நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். 43. உங்களுக்குள்ளே அப்படி இருக்கலாகாது; உங்களில் எவனாகிலும் பெரியவனாயிருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்குப் பணிவிடைக்காரனாயிருக்கக்கூடவன். 44. உங்களில் எவனாகிலும் முதன்மையானவனாயிருக்க விரும்பினால், அவன் எல்லாருக்கும் ஊழியக்காரனாயிருக்கக்கூடவன்.

மாற்கு 10 இல் உள்ள இந்த வேலைக்காரன் ஒரு ஒப்பந்த அடிமையும், அவர் எந்த உரிமையும், ஊதியமும், மேல்முறையீடு செய்யவும் இயலாத, அவனுடைய எஜமானரின் முழுமையான சொத்தாக இருந்தான். அந்த அடிமைகள் யூத சமுதாயத்தில் ஒன்றுமில்லாதவர்கள். இயேசு விருப்பத்துடன் சிலுவையின் மூலம் நமக்கு இந்த வழியை திறக்கிறார். நம்முடைய மிகப்பெரிய தேவையான பாவமன்னிப்பை வழங்குவதற்கான தன்னுடைய விருப்பமும் வாஞ்சையும் அவரை சிலுவைக்கு அழைத்துச் சென்றது. தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் உண்மையான மகத்துவத்திற்கான அளவு என்பது ஒருவர் எந்த அளவிற்கு ஒப்பந்த ஊழியராக மாறுகிறார் என்பதன் மூலம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இது சுய மறுப்பின் மூலம் வருகிறது, சுய உயர்வின் மூலம் அல்ல.

உங்கள் வீடு, அலுவலகம் மற்றும் சபையில் நீங்கள் வேலைக்காரராக அறியப்படுகிறீர்களா? சேவை செய்யும் இருதயம் உங்களுக்கு இருப்பதை அறிந்ததினால் மக்கள் உங்களிடம் வருகிறார்களா?

மாற்கு 10 இல் செபெதேயுவின் மகன்கள் எதிர்பார்த்த மகத்துவத்திற்கான பாதை அவர்களால் அடையக்கூடியது. எனினும் அது, ஊழியம் என்னும் பள்ளத்தாக்கு வழியாக, பாடுகளின் பாத்திரமாகிய சிலுவையினால் நிறைவேறியது. வெற்றிப் படிக்கட்டில் ஏறுவதை மறந்துவிட்டு, ஒப்பந்த ஊழியன் என்ற நிலையை அடையும் வரை ஏணியில் இருந்து இறங்குவதில் கவனம் செலுத்துவோம்.

மேலும் வாசிக்க:

ஏசாயா 52: 13-53; மத் 10:24-25; கலாத்தியர் 5: 13-15; யாக்கோபு 1: 9-11; 1 பேதுரு 4:7-11; 5: 2-4 16

17. உறுதியான தீர்மானம்: இதன் மூலம் அதைக் காண்பது

லூக்கா 9:51

51. பின்பு, அவர் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நாட்கள் சமீபித்தபோது, அவர் எருசலேமுக்குப் போகத் தமது முகத்தைத் திருப்பி”.

ஒன்றைத் தொடங்குவது கடினம் அல்ல, ஆனால் முடிப்பதற்கு ஒரு குணம் தேவை. இயேசு அந்த ஆழமான குணத்தைக் கொண்டிருந்தார். பாடுகள், வலி மற்றும் எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டு அவர் தனது இலக்கை சந்தித்தார்- ஜெருசலேமுக்கு வெளியே ஒரு குப்பை மேட்டில் மரணம். இயேசு தேவனுடைய குமாரனாக இருப்பதால் இது அவருக்கு எளிதாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் நமக்கு இருந்திருக்கலாம். கூர்ந்து கவனித்தால் அவர் உங்களைப் போலவும் என்னைப் போலவும் தினமும் சோதனைகள் மற்றும் அழுத்தங்களை எதிர்த்துப் போராடினார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

எபிரெயர் 4: 15- ... எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டும், பாவமில்லாதவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரே நமக்கிருக்கிறார்.

அனைத்தையும் எதிர்கொண்டார். மந்தமான சீஷர்களைக் இருப்பதால் எப்போது

வேண்டுமானாலும் அதைக் கைவிட்டிருக்கலாம். அவரால் அதை எப்படி செய்ய முடிந்தது?

எபிரெயர் 5:7-.... தம்மை மரணத்தினின்று இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரை நோக்கி, பலத்த

சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம்பண்ணி, வேண்டுதல்செய்து.... இதை அவர் தேவனோடு

செய்தார். அவருக்கு தேவன் போதுமானவர். சீஷராவதற்கு முன் லூக்கா 14:28-30 வரை

வாசிக்கிறோம். எல்லாவற்றிற்கும் தைரியம் கொண்டு, இயேசுவை நம்முடைய ஆண்டவராக

ஏற்றுக்கொள்ள முடிவு செய்தோம். இன்று நம் ஓட்டத்தை முடிக்க அதே முடிவும், அர்ப்பணிப்பும்,

உறுதியும் உள்ளதா? இன்று வேறு ஏதாவது நம்மை திசை திருப்புகிறதா (பாழாக்கும் உலக

ஆசைகள், கவலைகள் மற்றும் ஐஸ்வர்யத்தின் வஞ்சனை) மற்றும் இயேசுவுக்கான நமது உறுதியை

இழக்கச்செய்கிறதா? திசை திருப்பப்பட்டவர்கள் எதையும் சாதிப்பதில்லையா?

இயேசுவுடனான வாழ்க்கை என்பது ஒரு திருமணத்தை போன்றது, திரும்பிபெற முடியாத முடிவு

மற்றும் வாழ்நாள் முழுவதும் அர்ப்பணிப்புடன் தொடங்கக்கூடியது. ஆரம்ப உண்டான

உடன்படிக்கை ஒவ்வொரு நாளும் புதுப்பிக்கப்பட்டு புத்துணர்வு செய்யப்பட வேண்டும். இந்த

சீஷத்துவப் பாதையில், உள்ளேயும் வெளியேயும் எதிரிகள் இருப்பார்கள் என்பதை

உணர்ந்துகொண்டு, உங்கள் இலக்கை அடையப் போகிறீர்கள் என்று இயேசுவைப் போல உங்கள்

மனதை ஸ்திரப்படுத்தி கொள்ளுங்கள்.

மேலும் வாசிக்க:

லூக்கா 13:32; 1 கொரிந்தியர் 15:58; 2 கொரிந்தியர் 4: 7-12; 16-18; பிலிப்பியர் 3: 12-14; 2 தீமோத்தேயு 4: 7-8 17

18. துன்பப்படுதல்: தவறான சிகிச்சை ஆனால் துன்பம் அல்ல

எபிரெயர் 12:2-3

2. அவர் தமக்குமுன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின்பொருட்டு, அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையைச் சகித்து, தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறார். 3. ஆகையால் நீங்கள் இளைப்புள்ளவர்களாய் உங்கள் ஆத்துமாக்களில் சோர்ந்துபோகாதபடிக்கு, தமக்கு விரோதமாய்ப் பாவிகளால் செய்யப்பட்ட இவ்விதமான விபரீதங்களைச் சகித்த அவரையே நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

அடிக்கப்பட்டது, சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டது, துப்பட்டது, கன்னத்தில் அறைந்தது, பரியாசம் செய்தது, அவமானப்படுத்தப்பட்டது, கேலியாக நகைத்தது, நிராகரிக்கப்பட்டது, பொய் சொன்னது, முட்டிகளால் அடித்தது, கேலி செய்யப்பட்டது. சிலுவையில் இயேசு அனைத்து துன்புறுத்தலையும் எதிர்கொண்டார். உடல் ரீதியாகவும் உணர்வு பூர்வமாகவும் துன்புறுத்தப்பட்டார் - அவர் தன் அவமானத்தை எண்ணாமல் அனைத்தையும் சகித்தார். எல்லாவற்றையும் விட ஆச்சரியமானது, அவர் தமக்குமுன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின்பொருட்டு அதை எதிர்கொண்டார் மற்றும் அந்த சந்தோஷத்தில் கவனமாய் இருந்தார். அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் தனது சொந்த குடும்பம், கிராமம் மற்றும் அதிகாரிகளிடமிருந்து துன்புறுத்தலை எதிர்கொண்டார். சத்தியத்திற்கு எதிரான உலகத்தின் பதிலைத்தான் சிலுவை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. இயேசுவின் சிலுவை வரை அவரைப் பின்பற்றும் நமக்கும் அதே பதில்தான் உலகத்திலிருந்து கிடைக்கும். "அன்றியும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்" (2 தீமோ. 3:12).

இயேசு எவ்வாறு துன்புறுத்தலை கிருபையுடன் கடந்தார்? அவர் சிலுவையில் மிகவும் துன்பப்படும்போதும் கூட, தனக்கு சித்திரவதை செய்தவர்களை மன்னித்தார், தன்னை விசுவாசித்த ஒரு திருடனை இரட்சித்தார், தனது தாயாருக்கு உதவினார். அவரால் அதை எப்படி செய்ய முடிந்தது?

23. நியாயமாய்த் தீர்ப்புச்செய்கிறவருக்குத் தம்மை ஒப்புவித்தார்.(1 பேதுரு 2:23).

அவர் இன்னும் தேவனின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதை விசுவாசித்தார். யாராவது உங்களை நிராகரிக்கும்போதும்?

உங்களைப் பற்றி எதிர்மறையான அறிக்கை கொடுக்கும்போதும்?

உங்களையே எப்போதும் குறிவைத்து துன்புறுத்தும்போதும்? நீங்கள் எப்படி உணருகிறீர்கள்?

நீங்கள் விசுவாசத்தை பகிர்வதில் இருந்து பின்வாங்குகிறீர்களா?

உங்களைப் பற்றி நீங்கள் வருத்தப்படுகிறீர்களா?

தேவனை நம்புவதும், இரட்சிக்கப்படாதவர்களிடம் தொடர்ந்து அன்பும் அக்கறையும் வைத்திருப்பதே அதற்கு ஒரே வழி.

துன்பம் நம்மை தாக்கும்போதும் நம் இருதயத்தின் வேர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையில் ஆழமாகச் சென்றால், நாம் அசைக்கப்பட மாட்டோம், மாறாக அது நம்மில் இருந்து சிறந்ததைக் கொண்டுவரப் போகிறது.

மேலும் வாசிக்க:

மத்தேயு 5: 1-12; 13:1-23; ரோமர் 8: 28-39.

19. உழைக்கும் உலகில் - நீடித்த தாக்கம்

கொலோசியர் 3:1-3

1. நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன்கூட எழுந்ததுண்டானால், கிறிஸ்து தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருக்கும் இடத்திலுள்ள மேலானவைகளைத் தேடுங்கள். 2. பூமியிலுள்ளவைகளையல்ல, மேலானவைகளையே நாடுங்கள். 3. ஏனென்றால், நீங்கள் மரித்தீர்கள், உங்கள் ஜீவன் கிறிஸ்துவுடனே தேவனுக்குள் மறைந்திருக்கிறது.

கிறிஸ்துவின் தீவிரமான நற்செய்தியை தனது அலுவலகத்தில் வாழ்வது காண்பிப்பது என்பது ஒரு சீஷர் எதிர்கொள்ளும் மிகப்பெரிய சவால்களில் ஒன்றாகும். தற்போதைய கார்பரேட் அலுவலகத்தைப் பற்றி இயேசு எப்படி புரிந்துகொள்வார் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். அவர் யாரை எல்லாம் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது என்று பாருங்கள் - மக்கள் எப்போதும் அவரைப் பின்தொடர்கிறார்கள், மதரீதியான மற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகள் எப்போதும் அவருக்குப் பின்னால் இருந்தனர், அவரது குடும்பத்தினர் அவருடன் மிகவும் ஆக்ரோஷமாக நடந்து கொண்டனர். அவரைச் சுற்றி அனைத்து வகையான பயமுறுத்தும் சக்திகளும் இருந்தன. இருப்பினும் அவர் தனது இலக்குகளில் அசையாமல் இருந்தார்.

அலுவலக சூழல் என்பது பொதுவாக சுயநலமான லட்சியம், பேராசை, தீமை, பொய், இச்சை, பாலியல் நடத்தைகள், பொறாமை மற்றும் இதுபோன்ற பல உலகத்திற்குரிய விஷயங்களை ஊக்குவிக்கிறது. இந்த பாவங்களை செய்வதை நிறுத்துவது ஒரு விஷயம்; உங்களின் இருதயத்தை அவைகளில் வைக்காமல் இருப்பது முற்றிலும் வேறு விஷயம். உங்கள் இருதயத்தை அமைப்பது என்பது அடித்தளத்தில் கான்கிரீட்டை ஊற்றுவது போன்றது. ஒருமுறை அமைக்கப்பட்டால் அது அசையாது.

நம்மில் அநேகர் நம்முடைய அலுவலகத்தில் அதிக நேரத்தைச் செலவிடுகிறோம், நீங்கள் சிலுவையைச் சுமக்கவில்லை என்றால், நீங்கள் எப்படி சிலுவையில் வாழ முடியும்? மேலானவைகளில் உங்கள் சிந்தனையை வைப்பது என்பது, நம்முடைய சொந்த திறன்கள் மற்றும் வளங்கள் மற்றும் அதைச் செய்வதற்கான பலத்தை நம்பாமல், தேவன் நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அனுமதிப்பதாகும். வேலை நேரம் குறித்து உங்களை நீங்களே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்? நீங்கள் வேலை செய்வது தேவனை மகிமைப்படுத்தவா அல்லது உங்களை உயர்த்திக் கொள்ளவா?

கொலோசியார் 3: 23- "24. எதைச் செய்தாலும், அதை மனுஷர்களுக்கென்று செய்யாமல், கர்த்தருக்கென்றே மனப்பூர்வமாய்ச் செய்யுங்கள்,"

பதவி உயர்வுக்காகவும், சம்பள உயர்வுக்காகவும் மற்றும் அதிக பொருட்களை உடைமையாக்கவும் வேலை செய்வது உலகத்திற்குரிய இலக்குகள். உங்கள் இருதயமோ தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதில் உறுதியாக இருந்து, பின்பு இவை அனைத்தையும் நீங்கள் பெற்றால், அது சிறப்பாகும்.

உங்கள் இருதயத்தின் நோக்கத்தை ஆராயுங்கள். இயேசுவுக்காக இவற்றையெல்லாம் விட்டுவிடுங்கள் என்று கேட்டால் அப்போது அவர்கள் சோதிக்கப்படுவார்கள். ஐஸ்வர்யமுள்ள வாலிபனை நினைவில் கொள்ளுங்கள் (மத் 19: 16-30).

மேலும் வாசிக்க:

தானியேல் 1:4:19-37; மத்தேயு 23: 1-12; பிலிப்பியர் 1: 27; யாக்கோபு 2: 1-13

20. குடும்பத்தில் - பெரியவர்களுக்கு மட்டும் அல்ல

யோவான் 19:25-27 25

இயேசுவின் சிலுவையினருகே அவருடைய தாயும், அவருடைய தாயின் சகோதரி கிலேயோப்பா மரியாளும், மகதலேனா மரியாளும் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். 26. அப்பொழுது இயேசு தம்முடைய தாயையும் அருகே நின்ற தமக்கு அன்பாயிருந்த சீஷனையும் கண்டு, தம்முடைய தாயை நோக்கி: ஸ்திரீயே, அதோ, உன் மகன் என்றார். 27. பின்பு அந்தச் சீஷனை நோக்கி: அதோ, உன் தாய் என்றார். அந்நேரமுதல் அந்தச் சீஷன் அவளைத் தன்னிடமாய் ஏற்றுக்கொண்டான்.

மரியாளர் தனக்கு முதன்முதலில் பிறந்த மகன் கண் மூடித்தனமாகக் கொலைசெய்யப்படுவதைப் பார்த்த காட்சியைக் கவனியுங்கள். அவளுடைய ஆத்துமா பட்டயத்தால் எந்தளவு குத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். இயேசு சிலுவையில் இருந்து தனது தாயின் மீது அக்கறை காட்டினார், ஆனாலும் அவருடைய முழு அனுபவத்தின் கொடூர வலியிலிருந்து மரியாளைப் பாதுகாக்கவில்லை. தனது தாய் அனுபவிக்கும் எல்லா வலிகளிலிருந்தும் அவரை ஏன் இயேசு தன் பலத்தைப் பயன்படுத்தி காக்கவில்லை? அவர் சிலுவைப்பாடுகளில் சென்றது மட்டுமல்லாமல், அந்த நிகழ்வை எதிர்கொள்ள தனது தாயையும் அனுமதித்தார். ஏன் என்று யோசியுங்கள்? சீஷத்துவத்தை பின்பற்றுவதற்கு எந்த உறவுமுறையும் விலக்கு அல்ல. சிலுவையின் பாதத்தில் நாம் கற்றுக்கொள்வது என்னவென்றால்: குடும்பங்கள் தேவனுக்கானவை. அவருடைய திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்களுக்காகவே குடும்பங்கள் இருக்கின்றன.

அந்த குடும்பவாழ்க்கைகள் இரட்சிக்கப்படும்படி, நம் குடும்பங்களின் முழு பார்வைக்கு முன்பு இயேசுவுக்காக நம் உயிரைக் கொடுக்க சிலுவை நம்மை அழைக்கிறது.

நீங்கள் தேவனை எப்படி நேசிக்கிறீர்கள் என்பதை உங்கள் பிள்ளைகள் சாட்சியாய் காண்கிறார்களா? உஇரட்சிக்கப்படாவர்களுக்காகவும் பலவீனர்களுக்காகவும் உங்கள் நேரத்தையும், பணத்தையும், உறக்கத்தையும் நீங்கள் எவ்வாறு தியாகம் செய்கிறீர்கள் என்பதை அவர்கள் பார்க்கிறார்களா? உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு தியாகம் செய்ய கற்றுக்கொடுக்கிறீர்களா? குழந்தைகளின் ஆத்துமாக்கள் நம்மிடம் நம்பி ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இயேசுவைப் போல நாமும் நமது அடுத்த தலைமுறையை சிலுவைக்கு அழைத்துச் சென்று வெற்றிபெற ஜெபிக்கிறேன்.

மேலும் வாசிக்க:

ஆதியாகமம் 22: 1-19; உபா 6:1-9; 1 சாமு 2:12-36; மத் 19: 13-15; லூக்கா 2:41-52

21. தேவனுடைய குணாதசியம் - சிறந்ததை தவிர வேறொன்றும் இல்லை

1 பேதுரு 1:17-19

17 அன்றியும், பட்சபாதமில்லாமல் அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி நியாயந்தீர்க்கிறவரை நீங்கள் பிதாவாகத் தொழுதுகொண்டுவருகிறபடியால், இங்கே பரதேசிகளாய்ச் சஞ்சரிக்குமளவும் பயத்துடனே நடந்துகொள்ளுங்கள். 18 உங்கள் முன்னோர்களால் பாரம்பரியமாய் நீங்கள் அனுசரித்துவந்த வீணான நடத்தையினின்று அழிவுள்ள வஸ்துக்களாகிய வெள்ளியினாலும் பொன்னினாலும் மீட்கப்படாமல், 19 குற்றமில்லாத மாசற்ற ஆட்டுக்குட்டியாகிய கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினாலே மீட்கப்பட்டீர்களென்று அறிந்திருக்கிறீர்களே.

இயேசுவின் இரத்தம் சிலுவையில் சிந்தப்பட்டபோது, நமது வீணான வாழ்க்கை முறையையும் தத்துவங்களையும் மாற்ற வேண்டும் என்று தேவன் கட்டளையிடுகிறார். அவர் தனது இருதயத்தைத் திறந்து தாம் யாரென்று வெளிப்படுத்தினார். நாம் அவரைப் பின்பற்றும்படி சிலுவையில் இருந்து நம்மிடம் மன்றாடினார். ஒரு நபர் என்ன கொடுக்கிறார் என்பது அவரது இயல்பை பற்றி அதிகமாக வெளிப்படுத்துகிறது. சிலுவையில் தேவன் அவருடைய ஒரே குமாரனை நமக்காக கொடுத்தார். ஏனென்றால் நமது பாவம் அத்தகைய விலையேறப்பெற்ற மற்றும் விலையுயர்ந்த பரிசைக் கோருகிறது. தேவனின் விலையுயர்ந்த பரிசு நம்மிடத்தில் பதிவை எதிர்பார்க்கிறது. உங்கள் பதில் என்ன? நீதிக்காக பாடுபட தேவனின் இரக்கத்தால், சுயக்கட்டுப்பாடு, நற்குணம், சகோதர அன்பு, பரிசுத்தம், வளர வேண்டுமென்று தூண்டப்படுகிறீர்களா? பாவத்தைப் குறித்து தேவனின் அணுகுமுறையை நீங்கள் பின்பற்றுகிறீர்களா?

எபிரேயர் 10:19-27

19 ஆகையால், சகோதரரே, நாம் பரிசுத்தஸ்தலத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு இயேசுவானவர் தமது மாம்சமாகிய திரையின் வழியாய்ப் புதிதும் ஜீவனுமானமார்க்கத்தை நமக்கு உண்டுபண்ணினபடியால், 20 அந்த மார்க்கத்தின்வழியாய்ப் பிரவேசிப்பதற்கு அவருடைய இரத்தத்தினாலே நமக்குத் தைரியம் உண்டாயிருக்கிறபடியினாலும், 21 தேவனுடைய வீட்டின்மேல் அதிகாரியான மகா ஆசாரியர் நமக்கு ஒருவர் இருக்கிறபடியினாலும், 22 துர்மனச்சாட்சி நீங்கத் தெளிக்கப்பட்ட இருதயமுள்ளவர்களாயும், சுத்த ஜலத்தால் கழுவப்பட்ட சரீரமுள்ளவர்களாயும், உண்மையுள்ள இருதயத்தோடும் விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தோடும் சேரக்கடவோம். 23 அல்லாமலும், நம்முடைய நம்பிக்கையை அறிக்கையிடுகிறதில் அசைவில்லாமல் உறுதியாயிருக்கக்கடவோம்; வாக்குத்தத்தம்பண்ணினவர் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறாரே. 24 மேலும், அன்புக்கும் நற்கிரியைகளுக்கும் நாம் ஏவப்படும்படி ஒருவரையொருவர் கவனித்து: 25 சபை கூடிவருதலைச் சிலர் விட்டுவிடுகிறதுபோல நாமும் விட்டுவிடாமல், ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லக்கடவோம்; நாளானது சமீபித்துவருகிறதை எவ்வளவாய்ப் பார்க்கிறீர்களோ அவ்வளவாய்ப் புத்திசொல்லவேண்டும். 26 சத்தியத்தை அறியும் அறிவை அடைந்தபின்பு, நாம் மனப்பூர்வமாய்ப் பாவஞ்செய்கிறவர்களாயிருந்தால், பாவங்களினிமித்தம் செலுத்தத்தக்க வேறொரு பலி இனியிராமல், 27 நியாயத்தீர்ப்பு வருமென்று பயத்தோடே எதிர்பார்க்குதலும், விரோதிகளைப் பட்சிக்கும் கோபாக்கினையுமே இருக்கும்.

மேலும் வாசிக்க:

மாற்கு 14:1-9; ரோமர் 12:12-21; 6:23;14:19; எபேசியர் 4:1-6; மிலி 4:8-9

22. விசுவாசம் சோதனையில் நம்பிக்கை!

1 பேதுரு 2:22-23

அவர் பாவஞ்செய்யவில்லை, அவருடைய வாயிலே வஞ்சனை காணப்படவுமில்லை; 23 அவர் வையப்படும்போது பதில்வையாமலும், பாடுபடும்போது பயமுறுத்தாமலும், நியாயமாய்த் தீர்ப்புச்செய்கிறவருக்குத் தம்மை ஒப்புவித்தார்.

நாம் விசுவாசத்தோடு வாழ்வது மிகவும் எளிதானது அல்ல. நம்முடைய வாழ்க்கையை கவனமாக திட்டமிடுகிறோம், அது நம்முடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும்படி விரும்புகிறோம். நமது ஆராய்ச்சி மற்றும் அறிவிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறுகிறோம். இயேசுவைப் பின்பற்ற நாம் நிச்சயம் விசுவாசத்தில் வாழ வேண்டும். இது கடினமானது ஆனால் நாம் அதை விரும்புவது கிடையாது. விசுவாசம் என்பது நாம் காணாத விஷயங்களின் உறுதியும் நிச்சயமுமாக இருக்கிறது, ஆனால் நாம் பார்க்காதவற்றின் மூலம் வாழ விரும்புகிறோம்.

சிலுவை இயேசுவுக்கு நம்பிக்கையின் சோதனையாக இருந்தது. இயேசு அதைக் காணவில்லை என்றாலும், அவரை உயிர்த்தெழு செய்வது தேவனின் திட்டம் என ஜெபித்தார் மற்றும் நம்பினார். நாம் இயேசுவினிடத்தில் சோதிக்கப்பட்ட, சகித்து, வலுவாக இருந்த நம்பிக்கையை பார்க்கிறோம் அதனால் ஏமாற்றமடையவில்லை.

சிலுவை மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் தேவனின் வாக்குறுதிகள் எல்லாவற்றிலும் நம்பிக்கை வைப்பதற்கான காரணத்தை நமக்குத் தருகிறது. விசுவாசமானது நாம் சூழ்நிலையை ஏற்றுக்கொண்டு தேவனிடம் உதவி கேட்டு தேவனுடைய வல்லமை நம்மைப் பார்த்துக்கொள்ள போதுமானதாக இருக்கும் என நம்ப செய்கிறது. மற்றவர்கள் நம்முடைய விசுவாசத்தை பார்க்கும்போது அவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தை அதிகரித்துக்கொள்ள தூண்டப்படுகிறார்கள்.

இன்றைக்கு நீங்கள் சந்திக்கும் சூழ்நிலைகளில் அசைக்க முடியாத விசுவாசம் தேவைப்படுகிறது? அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை தேவன் உங்களுக்கு கொடுக்கும் பெரும் சமைகளாக பார்க்கிறீர்களா அல்லது அவற்றை வாய்ப்புகளாகப் பார்க்கிறீர்களா?

மேலும் வாசிக்க: 2 தீமோ 1:8-12;4:6-8; எபிரேயர் 4:14-16;11-12;1 பேதுரு 1:3-9

23. இழந்ததை நேசித்தல் - கீழே வராதே!

மத் 27:39-42

39 அந்த வழியாய் நடந்துபோகிறவர்கள் தங்கள் தலைகளைத் துலுக்கி: 40 தேவாலயத்தை இடித்து, மூன்று நாளைக்குள்ளே கட்டுகிறவனே, உன்னை நீயே இரட்சித்துக்கொள், நீ தேவனுடைய குமாரனானால் சிலுவையிலிருந்து இறங்கிவா என்று அவரைத் தூஷித்தார்கள். 41 அப்படியே பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் மூப்பரும் பரியாசம்பண்ணி: 42 மற்றவர்களை இரட்சித்தான்; தன்னைத்தான் இரட்சித்துக்கொள்ளத் திராணியில்லை; இவன் இஸ்ரவேலின் ராஜாவானால் இப்பொழுது சிலுவையிலிருந்து இறங்கிவரட்டும், அப்பொழுது இவனை விசுவாசிப்போம்.

இயேசு தனது 33 வருடங்கள் முழுவதையும் பாவமற்ற வாழ்க்கை வாழ போராடினார். ஒருபோதும் பாவம் செய்யாத ஒரே மனிதன் எல்லா மனிதர்களுக்காகவும் மரிக்கிறார் பாவம் செய்திருந்தார். இன்னும் சில மணி நேரத்தில் அனைவருக்குமான மீட்பு நிறைவேறி முழுமையடைந்துவிடும். ஆனால் சிலுவையில் அவரது இறுதி நேரத்தில் இந்த அவமானமான வார்த்தைகள் அவர் கேட்க வேண்டியதாக இருந்தது.

இயேசு இறங்கி வந்திருந்தால் இந்த தண்டனையிலிருந்து தப்பியிருக்கலாம், அவர் கட்டளையிட்டுருந்தால் தேவதூதர்களின் படையை அவர் தன்னிடம் அழைத்திருக்கலாம். ஆனால் அவர் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவோ தற்காத்துக் கொள்ளவும் நினையாமல் யாருக்கும் பதிலளிக்கவில்லை. ஒருவேளை சிலுவையில் இருந்து இறங்கி வந்தால் மக்கள் தம்மை நம்பியிருப்பார்கள் என்று நினைத்திருந்தால்? ஆனால் அனைத்தும் முடியும் வரை கீழே வரமாட்டேன் என்று முடிவு செய்திருந்தார்.

அவர் சிலுவையில் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன? - தேவன் உலகை மிகவும் நேசித்தார் என்பது உண்மையாக இருந்ததினால் அவர் தனது ஒரே குமாரனை கொடுத்தார். இயேசு நம்மை நேசிக்கிறார் என்பது உண்மை என்று நம்மை புரிந்து கொள்ள அவர் நமக்காக மரித்தார். அவர் நாம் இழந்து போனதை கண்டு, நாம் இரட்சிக்கப்படும்படி அவரால் முடிந்ததை செய்து பதிலளித்தார். இழந்து போனதை காப்பாற்றுவதற்காகவே அவர் மரித்தார், அந்த பணியை தொடர நம்மையும் அழைக்கிறார். சிலுவை நம்முடையது. அன்பு செய்வது எளிதான வழி இல்லை. இழந்ததை நேசிப்பது எப்போதும் விலை உயர்ந்தது.

உங்களுக்கு அடுத்துள்ள தேவனை அறியாத நபரை அன்பு செய்யாமல் இருக்க நினைக்கிறீர்களா? மக்கள் வெளிப்படையாக இல்லை என்ற காரணத்தால் அவர்களை சென்றடைவதை விட்டுவிட ஆசைப்படுகிறீர்களா? மக்கள் மனந்திரும்பவில்லை அல்லது நன்றியுடன் பதிலளிக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் அறிவுரை வழங்குவதையும், வழிநடத்துவதையும் கைவிட நீங்கள் ஆசைப்படுகிறீர்களா? ஞானஸ்நானம் எடுக்கும் முன் உறுதியுடன் இருங்கள் என்று வேதம் படிக்கும் நபருக்காக நீங்கள் காத்திருக்கிறீர்களா? (ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகு அவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்றால் என்ன செய்வது)?

" சிலுவையிலிருந்து கீழே வா" என்று உலகம் கூச்சலிடுகிறது. "இன்னும் கொஞ்சம் பொறுங்கள். இது முடிவடைய போகிறது" என்று இயேசுவின் இரத்தம் கெஞ்சுகிறது. உங்கள் வாழ்க்கை ஒருவரைக் காப்பாற்றும். நீங்கள் என்ன செய்ய போகிறீர்கள்?

மேலும் வாசிக்க:

லூக்கா 19:1-10; ரோமர் 9:1-4;10:1-3;1 கொரி 9:12-22

24. மேற்கொண்டு வருதல் - அட்டவணைகளை திருப்புதல்

எபிரேயர் 2:14-15

14 ஆதலால், பிள்ளைகள் மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையும் உடையவர்களாயிருக்க, அவரும் அவர்களைப்போல மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையும் உடையவரானார்; மரணத்துக்கு அதிகாரியாகிய பிசாசானவனைத் தமது மரணத்தினாலே அழிக்கும்படிக்கும், 15 ஜீவகாலமெல்லாம் மரணபயத்தினாலே அடிமைத்தனத்திற்குள்ளானவர்கள் யாவரையும் விடுதலைபண்ணும்படிக்கும் அப்படியானார்.

சாத்தான் நம்மை அவனது சித்தத்தை செய்ய விரும்புகிறான். நம்முடைய ஆசைகளின் காரணமாக அவன் நம்மைச் சோதிக்கிறான். நாம் குறுகிய நோக்குடையவர்கள்; நாம் பாவம் செய்தோம், தொடர்ந்து பாவம் செய்தோம். நாம் முழு மனதுடன் பாவம் செய்கிறோம் மற்றும் சில நேரங்களில் நாம் செய்ய விரும்பாவிட்டாலும் கூட செய்கிறோம்.

இவ்வலகில் இயேசுவின் பிரசன்னம், மரணம் மற்றும் சாத்தானின் திட்டங்கள் மீதான தாக்குதலாகும். அவர் மரணத்தைப் பற்றி பேசினார் (யோவான் 5:21-30). அவர் மட்டுமே மரணத்திற்கான தீர்வு என்று கூறினார் (யோவான் 6:53-57). அவர் இறந்தவர்களை எழுப்பினார் (யோவான் 11). அவருடைய மரணம் மற்றவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் என்று அவர் நம்பினார் (யோவான் 12:23-25). சாத்தான் அவரது பிறப்பிலிருந்து ஒவ்வொரு அடியிலும் அவரைத் தடுமாற முயற்சித்தான், இயேசு ஒருபோதும் பாவத்தில் விழவில்லை.

அவர் நம்மைப் போலவே எல்லாவிதத்திலும் சோதிக்கப்பட்டார் (எபி 4:15). இன்று சாத்தான் உங்களை நெருக்க விரும்புகிறான். நீங்கள் விடுபட விரும்பவில்லையா? இயேசுவை உயிர்ப்பித்து அவரில் வாழ்ந்த அதே ஆவியானவர் நம்மில் வாழ்கிறார் (ரோமர் 8:11). சாத்தானுக்கு எதிராக நீங்கள் செய்யக்கூடிய சில விஷயங்கள் இவை.

ஜெபியுங்கள் - தேவன் கேட்கிறார் (எபி 5:7)

வாசியுங்கள்- தேவன் பேசுகிறார் (லூக்கா 4:1-13)

நம்புங்கள் - தேவன் வல்லவர் (எபி 2:18)

விசுவாசியுங்கள் - தேவன் விரும்புகிறார் (எபி 4:15)

போராட்டம் - நீங்கள் தாங்க முடியும் என்று தேவன் அறிந்திருக்கிறார் (1 கொரி 10:13)

தேடுங்கள் - தேவன் ஒரு வழியை வழங்கியுள்ளார் (1 கொரி 10:13)

கண்டுபிடியுங்கள் - தேவன் தேவைப்படும் நேரங்களில் கிருபை அளிக்கிறார் (எபி 4:16)

மேலும் வாசிக்க:

ஆதி 50:15-21; தானியேல் 3; 1 கொரி 15:50-58; 2 கொரி 2:10-11; எபே 6:10-18

25. "ஜெபம் - ஜெபம் மற்றும் நோக்கம்"

லூக்கா 22:39-42

39 பின்பு அவர் புறப்பட்டு, வழக்கத்தின்படியே ஒலிவமலைக்குப் போனார், அவருடைய சீஷரும் அவரோடே கூடப்போனார்கள். 40 அவ்விடத்தில் சேர்ந்தபொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு ஜெபம்பண்ணுங்கள் என்று சொல்லி, 41 அவர்களை விட்டுக் கல்லெறி தூரம் அப்புறம்போய், முழங்கால்படியிட்டு: 42 பிதாவே, உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கும்படி செய்யும்; ஆயினும் என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று ஜெபம்பண்ணினார்.

சிலுவையின் பாதத்தில் ஜெபம் செய்வது இயேசுவின் மரணத்தின் விலையில் நமக்குக் கிடைத்த ஒரு பாக்கியம் என்பதை உணர்கிறோம். சிலுவையின் மூலமாக நாம் தேவனை தைரியத்துடன் அணுகலாம். இயேசு இந்த கோப்பையில் இருந்து குடிக்கவில்லை என்றால்? தேவன் அந்தக் கோப்பையை அவரிடமிருந்து எடுத்துச் சென்றிருந்தால்? ஜெபம் உங்களுக்கு ஒரு வேலையாக இருக்கிறதா? உங்களுக்கு சலிப்பாக மாறியதா? நீங்கள் கவனமாகவும் நோக்கத்துடனும் ஜெபிக்கிறீர்களா? நாம் ஜெபம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்க்காக இயேசு என்ன செய்தார் என்பதை நினைவில் வையுங்கள்.

இயேசு தம்முடைய ஜெப வாழ்க்கையில் ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். தொலைந்தவர்களைக் காப்பாற்ற பூமியில் தனது பணியை நிறைவேற்ற தேவன் அவருக்கு வல்லமை அளிக்க வேண்டியதாக இருந்தது. உங்கள் ஜெபத்தின் நோக்கம் என்ன? தேவன் உங்கள் தேவைகள் மற்றும் உங்கள் குடும்பத்தின் தேவைகளை சந்திப்பதற்காகவா மட்டும் இருக்கிறதா? அல்லது மற்றவர்கள் தேவனை அறியும்படி அவரை மையமாக கொண்டிருக்கிறதா?

கிறிஸ்துவின் சிலுவை இல்லாமல் ஜெபம் சாத்தியமற்றது. ஜெபத்தின் பாக்கியத்திற்காகவும் அவர் நமக்கு கொடுத்த நோக்கத்திற்காகவும் நன்றியுணர்வுடன் இருப்போம்!

மேலும் வாசிக்க:

மாற்கு 1:32-35; லூக்கா 22:39-45; யோவான் 17; எபிரெயர் 4:14-16; 5:7-8; 13:15-16; வெளி 5:8;8:4

26. மன அழுத்தத்தை கையாளுதல் - நான் தனியாக இல்லை

யோவான் 16:31-32

31 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: இப்பொழுது நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்கள். 32 இதோ, நீங்கள் சிதறுண்டு, அவனவன் தன்தன் இடத்துக்குப் போய், என்னைத் தனியே விட்டுவிடுங்காலம் வரும்; அது இப்பொழுது வந்திருக்கிறது; ஆனாலும் நான் தனித்திரேன், பிதா என்னுடனேகூட இருக்கிறார்.

மன அழுத்தம் என்பது நவீன உலகிற்கு ஒரு முக்கிய வார்த்தை. இது அனைவருக்கும் அதிகமாக தெரிகிறது. ஒரு சீஷர் மன அழுத்தத்தை எவ்வாறு எதிர்கொள்கிறார்? சிலுவையில் இயேசு எப்படி மன அழுத்தத்தை சமாளித்தார் என்பதை அறிந்து கொள்கிறோம்.

அவரது கொலைக்கு வழிவகுத்த நாட்கள் மற்றும் அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட நாள் பெரும் மன அழுத்தம் நிறைந்தது. அவருடைய உண்மையுள்ள நண்பர்களில் ஒருவர் அவரைக் காட்டிக் கொடுக்கிறார், அவருடைய நெருங்கிய நண்பர் மறுதலிக்கிறார், அவரை அறிந்ததால், அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் அவரை விட்டு வெளியேறினர்.

மன அழுத்தம் பல ஒத்த சொற்களைக் கொண்டுள்ளது - கவலைகள், ஏமாற்றங்கள், பொறுமையின்மை என பல அர்த்தங்கள் உள்ளன. ஆனால் இயேசுவில் இவை எதையும் நாம் காணவில்லை. அவருக்கு இந்த திறமையை கொடுத்தது யார்? மன அழுத்தத்தை எப்படி வென்றார்? யோவான் 16:31-32 இல் இயேசு தான் தனிமையாக இல்லை என்பதை புரிந்து கொண்டார். அவரது மன அழுத்தம் நிறைந்த காலங்களில் பிதா அவருடன் இருக்கிறார்.

கவலை மற்றும் விரக்தியின் போது நமது துணை யார்? மன அழுத்தத்திற்கு ஆளாகாமல் இருப்பதன் ரகசியம் - **நம்பிக்கை**. இயேசு, "நான் தனியாக இல்லை" என்பதை அறிந்திருந்தார் மற்றும் நம்பினார். நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்? இயேசு தம் வாழ்வில் தேவனின் பிரசன்னத்தால் மன அழுத்தத்தை விரட்டினார்.

தேவன் இயேசுவோடு இருந்தது போல் நம்மோடும் இருக்கிறார். நாமும் வெற்றி பெறலாம். மன அழுத்தம் மற்றும் பாவங்களை வெற்றிகொள்ள "நான் தனியாக இல்லை" என்று கூறுவோம்.

மேலும் வாசிக்க:

ரோமர் 8:28-29; 2 கொரி 1:3-11; 4:7-12; பிலி 4:4-7; எபிரெயர் 13:5-6.

27. உயிர்த்தெழுதல் - ஒரு போதும் மறக்க வேண்டாம்

2 தீமோ 2:8 தாவீதின் சந்ததியில் பிறந்த இயேசுகிறிஸ்து, என் சவிசேஷத்தின்படியே, மரித்தோரிலிருந்தெழுப்பப்பட்டவரென்று நினைத்துக்கொள்.

நினைவுகூறுவது எளிதானது அல்ல. நாம் நம் குழந்தைகளுக்கு தொடர்ந்து நினைவூட்டுகிறோம், ஏனென்றால் அவர்கள் எளிதாக மறந்து விடுகிறார்கள். நாமும் ஒவ்வொரு நாளும் பல விஷயங்களை மறந்து விடுகிறோம்.

தேவன் நம்மை இவ்வாறு படைத்துள்ளார். நாம் எளிதாகவும் விரைவாகவும் மறந்து விடுகிறோம் என்பது அவருக்குத் தெரியும். ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் திருவிருந்தில்/நற்கருணையில் நமக்காக சிலுவையில் இயேசு எதற்காகச் செய்தார் என்பதை நினைவூட்டுகிறது

உயிர்த்தெழுதல் நமக்காக என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை நம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு தருணத்திலும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது நமக்கு ஒரு புதிய வாழ்க்கையை அளித்துள்ளது (ரோமர் 6:4). கிறிஸ்து உங்களுக்கு அளித்த புதிதான வாழ்க்கையை வாழ்கிறீர்களா? அல்லது உங்கள் வசதியான பழைய சுயத்திற்கு திரும்பிவிட்டீர்களா?

அவர் நமக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுத்திருக்கிறார் (1 பேதுரு 1:3-5). அந்த புத்திர சவிகாரத்தை நிலைத்திருக்கிறீர்களா? அல்லது இப்போது உங்களுடையதை பூமியில் தேடுகிறீர்களா?

மரணத்தில் அவருடன் ஒப்புரவாக்கப்பட்டது போல என்றாவது ஒரு நாள் நாம் ஜீவனில் அவருடன் ஒன்றினைவோம் என்ற நம்பிக்கையில் வாழ்கிறோம். வலி, துன்பம், போராட்டங்கள், சோதனைகள் அல்லது சவால்களுக்கு மத்தியில் "இயேசு கிறிஸ்து, மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டவர்." எனபதை எப்போதும் மறக்க வேண்டாம்.

மேலும் வாசிக்க :

ஏசாயா 53:10-11; ரோமர் 8:5-11; 1 கொரி 15

28. மகிழ்ச்சி - மகிழ்ச்சியால் ஆச்சரியப்படவில்லை

எபிரேயர் 12:2-3

2 அவர் தமக்குமுன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின்பொருட்டு, அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையைச் சகித்து, தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறார். 3 ஆகையால் நீங்கள் இளைப்புள்ளவர்களாய் உங்கள் ஆத்துமாக்களில் சோர்ந்துபோகாதபடிக்கு, தமக்கு விரோதமாய்ப் பாவினளால் செய்யப்பட்ட இவ்விதமான விபரீதங்களைச் சகித்த அவரையே நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

நாம் கஷ்டப்பட்டு வேதனையில் இருக்கும்போது எப்படி மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும்? நேரங்கள் கடினமானதாக இருக்கும்போது மகிழ்ச்சி என்பது நம்மிடமிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளது. சிலுவையின் பாதத்தில் நாம் உண்மையான மகிழ்ச்சியின் ரகசியத்தைக் கற்றுக்கொள்கிறோம். சிலுவையில் இயேசு பல நண்பர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டார், அவருடைய உடல்நிலை அழிக்கப்பட்டது, பணத்துக்காக அவருடைய ஒரே ஆடைக்காக சீட்டு போடப்பட்டது; அவர் கேலி செய்யப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டார்; வெட்கத்தைத் தவிர வேறு எந்த மகிமையும் இல்லை. ஆயினும் இயேசு தமக்கு முன் வைக்கப்பட்டதை அறிந்ததால் மகிழ்ச்சி அவரது இதயத்தை நிரப்பியது. அவர் தேவனின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதை அறிந்தார்.

நாம் தேவனின் இடத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, முடிவைக் கட்டுப்படுத்த விரும்புகிறோம்; இயேசுவுக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கும் சுதந்திரமும் அமைதியும் இருந்தது. தேவனின் திட்டம் மற்றும் பாதுகாப்பை ஏற்றுக்கொள்வதினால் இயேசுவுக்கு சந்தோஷமும் சமாதானமும் இருந்தது. பூமியில் வாழ்ந்த நாட்கள் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்காக ஜெபித்தார் அவர்களுடைய சந்தோஷத்தை நிறைவாய் அடையும் ஜெபித்தார் (யோவான் 17:13).

இந்த மகிழ்ச்சி நம்மிடம் இல்லை என்றால், நாம் கசப்பானவர்களாகவும், நம்பிக்கை இழந்தவர்களாகவும் மாறிவிடுகிறோம். நான் தேவனை நம்பவில்லை என்றால், கவலையடைகிறேன், விமர்சிக்கிறேன், மன அழுத்தத்தில் இறங்குகிறேன்.

நன்றியுணர்வு என்பது நம்பிக்கையான இதயத்திலிருந்து தோன்றி மகிழ்ச்சியைப் பிறப்பிக்கிறது. நீங்கள் நன்றியுள்ள விஷயங்களை பட்டியலிடலாம் அல்லது நீங்கள் விரும்பாத அனைத்தையும் பட்டியலிடலாம், நீங்களே தேர்வு செய்யுங்கள். மகிழ்ச்சி என்பது ஆவியின் கனியாகும், நீங்கள் நம்பும் விதத்தில் அவர் உங்களை நிரப்ப விரும்புகிறார் (ரோமர் 15:13).

ஏசாயா 53:11 கூறுகிறது, "11 அவர் தமது ஆத்தம வருத்தத்தின் பலனைக் கண்டு திருப்தியாவார், என் தாசனாகிய நீதிபரர் தம்மைப்பற்றும் அறிவினால் அநேகரை நீதிமாண்களாக்குவார்; அவர்களுடைய அக்கிரமங்களைத் தாமே சுமந்துகொள்வார்"

இன்று உங்கள் மகிழ்ச்சியைத் திருடுவது எது? உங்கள் மகிழ்ச்சியின்மைக்கு சூழ்நிலைகளில் குற்றம் சாட்டுகிறீர்களா?

சிலுவையில் இருக்கும் இயேசுவின் மீது உங்கள் கண்களை பதியவையுங்கள். அவர் உங்களுக்கு உண்மையான மகிழ்ச்சி, நம்பிக்கை, நன்றியுணர்வு ஆகியவற்றை கற்பிப்பார்.

மேலும் வாசிக்க:

யோபு 6:10; சங்கீதம் 5:11; 19:8; 28:7; 51:12; யோவான் 15:11; 16:20-22; 17:13; ரோமர் 8:18; 14:17; 2 கொரி 8:2; 1 தெச 1:6; யாக்கோபு 1:2

29. ஒப்புரவாகுதல் - ஒப்புரவாகுதலுடன் நுகரப்படுதல்

எபேசியர் 2:14-16

14 எப்படியெனில், அவரே நம்முடைய சமாதான காரணராகி, இருதிறத்தாரையும் ஒன்றாக்கி, பகையாக நின்ற பிரிவினையாகிய நடுச்சுவரைத் தகர்த்து, 15 சட்டதிட்டங்களாகிய நியாயப்பிரமாணத்தைத் தம்முடைய மாம்சத்தினாலே ஒழித்து, இருதிறத்தாரையும் தமக்குள்ளாக ஒரே புதிய மனுஷனாகச் சிருஷ்டித்து, இப்படிச் சமாதானம்பண்ணி, 16 பகையைச் சிலுவையினால் கொன்று, அதினாலே இருதிறத்தாரையும் ஒரே சரீரமாக தேவனுக்கு ஒப்புரவாக்கினார்.

நாம் உலகில் இன்று பார்ப்பது தேவனிடமிருந்து விலகியிருப்பதின் பிரதிபலிப்பாகும். எவ்வளவு அதிகமாக மனிதர்கள் தேவனிடமிருந்து அந்நியப்படுகிறார்கள், பகை, வெறுப்பு, பாரபட்சம், விவாகரத்து, வன்முறை என்பது தேவனிடமிருந்து நாம் விலகியதன் பலனாகும். தேவன் எப்போதும் ஒப்புரவாகுதலில் நிறைந்திருக்கிறார். சிலுவை என்பது தேவனுக்கு நம்முடன் ஒப்புரவாகும்படி அவருக்கு இருக்கும் விருப்பத்தின் மிகப்பெரிய வெளிப்பாடாகும்.

எது ஒப்புரவாகுதலை நிறுத்துகிறது? - பெருமையுடன் மற்றவர்களின் தவறுகளை மட்டுமே கண்டறியும் மனப்பான்மையே ஒப்புரவாகுதலை தடை செய்யும். மனிதர்களில் மிக மோசமானவர்களையும் தேவனுடன் ஒப்புரவாக செய்யும் ஆசையுடன் நுகரப்படும் இயேசுயே நாம் சிலுவையில் பார்க்கிறோம் (பிதாவே இவர்களை மன்னியும் தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே!). அவர் நம்மிடத்தில் தவறு கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்றால் ஒருபோதும் நமக்காக மரித்திரிருக்கமாட்டார்.

மனிதன் தன் பெருமையில் மற்றவர்களிடமும் தேவனிடமும் தவறு கண்டுபிடிக்கிறான் (நினைவில் கொள்ளுங்கள் ஆதாம், தேவன் ஏவானைத் தன் வாழ்க்கையில் வைத்ததால் தான் பாவத்தில் வீழ்ந்தேன் என்று குற்றம் சுமத்தினார்)

தாழ்மையான ஆணோ பெண்ணோ தாழ்மையான தேவனைச் சந்திக்கும் போதுதான் ஒப்புரவாகுதல் ஏற்படுகிறது. ஒரு பிரச்சனையை ஒப்புரவு செய்வதற்கான ஒரே வழி அதை இயேசுவின் கண்களால் பார்ப்பதுதான். ஒப்புரவாகுதல் மற்ற அனைத்தையும் விட உங்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கிறதா?

நாம் 1கொரி 6:7-ன் படி நீங்கள் ஒருவரோடொருவர் வழக்காடுகிறது எவ்விதத்திலும் குற்றமாயிருக்கிறது. அப்படிச் செய்கிறதைவிட நீங்கள் ஏன் அநியாயத்தைச் சகித்துக்கொள்ளுகிறதில்லை, ஏன் நஷ்டத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை? என்ற மனப்பான்மையுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இயேசு சிலுவையில் ஒப்புரவாக்கப்பட்டார். நீங்கள் தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் முன்பாக உங்களைத் தாழ்த்திக் கொள்ள விருப்பமுள்ளவராக இருக்கிறீர்களா?

மேலும் வாசிக்க:

மத் 5:23-24; 1 கொரி 6:1-11; கலா 6:1-2; எபேசியர் 4:31-32; 1 பேதுரு 1:22-23

30 . ஒற்றுமை: சமதளம் - ஒன்றுபட்ட இதயங்கள்

யோவான் 17:20-21

20 நான் இவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுகிறதுமல்லாமல், இவர்களுடைய வார்த்தையினால் என்னை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்காகவும், வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். 21 அவர்களெல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கவும், பிதாவே, நீர் என்னை அனுப்பினதை உலகம் விசுவாசிக்கிறதற்காக, நீர் என்னிலேயும் நான் உம்மிலேயும் இருக்கிறதுபோல அவர்களெல்லாரும் நம்மில் ஒன்றாயிருக்கவும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

தேவன் தம்முடைய மக்களை ஒற்றுமையாக இருக்க விரும்புகிறார். தேவன் எந்த அளவிற்கு ஒற்றுமையை உருவாக்க செல்ல தயாராக இருக்கிறார் என்பதை சிலுவை வெளிப்படுத்துகிறது. உலக மற்றும் அநீதியான லட்சியங்களுக்கு கூட மனிதர்கள் ஒற்றுமையின் சக்தியை காட்டியுள்ளனர் (ஆதியாகமம் 11- பாபேல் கோபுரம்).

சீடர்களிடையே இருக்கும் ஒற்றுமையே இயேசுவைப் பற்றி இந்த உலகிற்கு ஒரு சாட்சியாக இருக்கிறது. ஒற்றுமைக்கு தடைகள் என்ன? தவறான புரிதல்கள், சுயநலமான லட்சியம், போட்டி, பொறாமை, பாதுகாப்பின்மை, தாழ்வு மனப்பான்மை, நன்றியின்மை மற்றும் கசப்புணர்ச்சி ஆகியவை. அனைத்து ஒற்றுமையின்மைக்கும் முக்கிய காரணம் பாவம் - அதை குணப்படுத்த மன்னிப்பதே இறுதியானது. உண்மையான மன்னிப்பைக் காண்பிக்க சிலுவையை விட சிறந்தது எதுவும் இல்லை. ஒற்றுமை என்பது மாற்றத்தை கொண்டுள்ளது. இது தொடர்ச்சியாக புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

நீங்கள் யாருடன் ஒற்றுமையாக இல்லை என்று நினைக்கிறீர்கள்? உங்கள் கணவன், மனைவி, உங்கள் சபையில், குழந்தை, சகோதரன் அல்லது சகோதரி, வேறு யாராவது பணியிடம், உறவினர் யாராவது?

உறவுமுறைகளை குறித்து மனிதனுக்கும் தேவனுக்கும் முன்பாக உங்கள் மனசாட்சி தெளிவாக இருக்கிறதா? நீங்கள் ஒற்றுமையாக இருக்க எல்லா முயற்சிகளையும் செய்கிறீர்களா?

நம்முடன் இருக்கும் அனைவருடனும் அன்புடனும் ஒற்றுமையுடனும் இருக்க இயேசுவின் முன்மாதிரியும் இரத்தமும் நமக்குத் தேவையான அனைத்தையும் வழங்குகிறது.

மேலும் வாசிக்க :

யோவான் 17, 1 கொரி 1, எபி 2, 4:1-13; பிலி 2:1-18,31